

2^ο ΦΟΡΟΥΜ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

Πέμπτη, 7 Ιουλίου 2016, ώρα: 10:00

Πάντειο Πανεπιστήμιο, Αίθουσα στο ισόγειο του κτηρίου ΔΕΣ-ΚΟΙ (Χαριλάου Τρικούπη 1 & Λαγουμιτζή, Καλλιθέα)

ΥΠΟΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ ΥΠΕΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΟΑΝ

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ, Πρόεδρος Οικολογικής Εταιρείας Ανακύκλωσης - Έταιρος του LIFE DEBAG : Μπορούμε να ξεκινήσουμε. Να καλωσορίσουμε όλους που ήρθαν σήμερα από τους δύο Συνδέσμους, από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και από τον ΕΟΑΝ, καθώς επίσης να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα την κυρία Πρύτανη, που έχουμε την τιμή να είναι μαζί μας σήμερα και θα χαιρετήσει την εκδήλωσή μας, για τη φιλοξενία. Νομίζω ότι είναι μια πολύ σημαντική ημέρα για την πλαστική σακούλα, διότι είναι η πρώτη ουσιαστικά συζήτηση που γίνεται απευθείας με τη βιομηχανία για να δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε το θέμα της μεγάλης μείωσης.

Πριν από όλα όμως, όπως είπαμε, είναι μαζί μας η κυρία Ισμήνη Κριάρη, Πρύτανης του Παντείου Πανεπιστημίου και έχουμε την τιμή να μας απευθύνει έναν χαιρετισμό σήμερα στην εκδήλωσή μας.

ΙΣΜ. ΚΡΙΑΡΗ, ΠΡΥΤ. ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Καθηγητά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκλεκτοί προσκεκλημένοι, κύριοι συνδιοργανωτές, το πανεπιστήμιο Πατρών, το Υπουργείο, οι ΜΚΟ και οι Σύνδεσμοι Βιομηχανίας είναι μεγάλη χαρά για εμένα να είμαι σήμερα εδώ σε αυτή την εκδήλωση η οποία έχει ένα πάρα πολύ ενδιαφέρον και φλέγον- θα έλεγα- θέμα για την Ελλάδα, αυτό της βιώσιμης ανάπτυξης σε συνδυασμό με την οικονομική ανάπτυξη. Όλοι μιλάμε για την προστασία του περιβάλλοντος, όλοι μιλάμε για τη σωτηρία της θάλασσας. Από την άλλη μεριά όμως, όσο και αν το θέμα αυτό είναι ένα θέμα το οποίο συνδέεται με τον τουρισμό, με την προστασία του περιβάλλοντος, με την προστασία του τοπίου θα πρέπει να το δούμε σε συνδυασμό και με την οικονομική ανάπτυξη, με την προστασία των θέσεων εργασίας και με τα θέματα της βιομηχανικής ανάπτυξης.

Για το λόγο αυτό θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντική η σημερινή εκδήλωση η οποία φέρνει κοντά τους ανθρώπους από όλα αυτά τα πεδία και από το αρμόδιο Υπουργείο και από τα επιστημονικά πεδία τα οποία θεραπεύουν τους τομείς και της οικονομικής ανάπτυξης αλλά και της προστασίας του περιβάλλοντος αλλά και από τις αρμόδιες βιομηχανίες οι οποίες ασχολούνται με την παραγωγή του πλαστικού και συγκεκριμένα της πλαστικής σακούλας, οι οποίες απασχολούν πάρα πολλούς ανθρώπους και προσφέρουν θέσεις εργασίας.

Θεωρώ πολύ σημαντικό το ότι στην εκδήλωση αυτή θα συζητηθούν όλα τα θέματα τα οποία προκύπτουν από την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Οδηγίας, η οποία προβλέπει τα σχετικά θέματα και την προσαρμογή των εθνικών νομοθεσιών στην Ευρωπαϊκή αυτή Οδηγία και θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό ότι η εκδήλωση αυτή γίνεται στο Πάντειο Πανεπιστήμιο το οποίο, μέσω του Τμήματος Οικονομικής και Περιφερειακής Ανάπτυξης,

έχει μεγάλη παράδοση στα θέματα αυτά και στα αθέματα της προστασίας του περιβάλλοντος αλλά και στα θέματα της οικονομικής ανάπτυξης.

Αξίζουν λοιπόν συγχαρητήρια σε όλους εκείνους οι οποίοι είχαν την πρωτοβουλία για την εκδήλωση αυτή και την οργάνωσαν μέσα στο καλοκαίρι, σε μια περίοδο που ίσως είναι η πιο κατάλληλη για τα θέματα της προστασίας του θαλάσσιου τοπίου και στον Καθηγητή κύριο Μπίθα, ο οποίος είχε την πρωτοβουλία από το Πανεπιστήμιό μας και στους αρμόδιους του Πανεπιστημίου Πατρών και σε όλους εσάς που είσατε σήμερα εδώ για να συζητήσετε ένα θέμα που έχω την εντύπωση ότι δεν πρέπει να έχει συζητηθεί άλλη φορά με τη συμμετοχή τόσων πολλών φορέων από τόσα διαφορετικά σημεία.

Εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου και ελπίζω ότι τα αποτελέσματα θα μπορέσουμε να τα δώσουμε με ένα Δελτίο Τύπου, κύριε συνάδελφε, γιατί αξίζει τον κόπο να γίνει γνωστό ότι συζητήθηκαν στο Πανεπιστήμιό μας αυτά τα θέματα συνολικά από όλους τους φορείς. Γιατί αυτό που συμβαίνει στην Ελλάδα είναι η μονομέρεια. Φωνάζουμε από μία πλευρά. Φωνάζουμε από την προστασία του περιβάλλοντος ή φωνάζουμε από πλευράς οικονομικής ανάπτυξης. Μας λείπει η συνολική θέαση ενός προβλήματος και αυτό που δίνει αυτό το Συνέδριο είναι τη συνολική θέαση.

Εύχομαι καλή επιτυχία στο Συνέδριο και εύχομαι να δούμε συνολικά, συγκεντρωμένες όλες τις απόψεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Να ευχαριστήσουμε την κυρία Πρύτανη.

Μάλιστα γίνεται και μαγνητοφώνηση της συζήτησης που θα γίνει μετά και θα αναρτηθεί στο site μας όλος ο διάλογος που θα γίνει.

Θα καλέσω την κυρία Τριτοπούλου εκ μέρους του ΕΟΑΝ να κάνει έναν μικρό χαιρετισμό, μια και όλο το φόρουμ διαλόγου γίνεται υπό την αιγίδα του Υπουργείου Περιβάλλοντος και του Ελληνικού Οργανισμού Ανακύκλωσης.

Η κυρία Τριτοπούλου είναι στέλεχος του ΕΟΑΝ.

ΤΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ Ε.Ο.ΑΝ: Καλημέρα και από εμένα.

Ο κύριος Πολιτόπουλος, που είναι Πρόεδρος του ΕΟΑΝ δεν μπορούσε να παρευρεθεί, γιατί υπάρχει παράλληλα μια άλλη συνάντηση που γίνεται για το Ηλεκτρονικό Μητρώο Αποβλήτων και έπρεπε να παραστεί εκεί.

Όπως και στην πρώτη διαβούλευση, έτσι και η δεύτερη διαβούλευση που γίνεται στο πλαίσιο του έργου DEBAG υποστηρίζεται από εμάς, καθώς ο ΕΟΑΝ είναι σε συνεργασία με το Υπουργείο ο αρμόδιος φορέας ο οποίος θα υλοποιήσει δράσεις πρόληψης και ήδη, όπως γνωρίζετε, για την πλαστική σακούλα έχουμε σχεδιάσει και ένα πλαίσιο εκπαιδευτικών δράσεων πιλοτικών προγραμμάτων αλλά και από κοινού με το Υπουργείο έχουμε ήδη ξεκινήσει την επεξεργασία της νομοθετικής πρότασης, η οποία θα εναρμονίσει την Ευρωπαϊκή Οδηγία που αφορά τη μείωση της πλαστικής σακούλας. Είμαστε σε ένα πρώτο στάδιο. Δεν θα ήθελα να πω πολλά τώρα, δεν ξέρω αν θέλει να πει και το Υπουργείο, γιατί

πραγματικά θέλουμε να ακούσουμε από εσάς, από τους εμπλεκόμενους φορείς, από την βιομηχανία τις απόψεις σας, τις προτάσεις σας και να τις συζητήσουμε και μετά να καταλήξουμε. Οπότε είμαστε εδώ και θα τα πούμε και στη συνέχεια.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Να ευχαριστήσουμε την κυρία Τριτοπούλου.

Εκ μέρους του Υπουργείου Περιβάλλοντος ο κύριος Πέτρος Βαρελίδης, Σύμβουλος του Υπουργού θα απευθύνει ένα χαιρετισμό εκ μέρους του Υπουργείου.

Π. ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ: Καλή σας μέρα.

Πράγματι, όπως είπε η συνάδελφος, είναι η ατυχής συγκυρία ότι σήμερα γίνεται μία απολύτως συναφής εκδήλωση για το Μητρώο Αποβλήτων, με αποτέλεσμα πάρα πολλοί που διαφορετικά θα είχαν έρθει σήμερα εδώ έχουν πάει στην άλλη παρουσίαση που γίνεται. Σε κάθε περίπτωση, το Υπουργείο σε συνεργασία με τον ΕΟΑΝ παρακολουθεί το θέμα και θέλει να ακούσει τις απόψεις της Βιομηχανίας, ασφαλώς. Ξέρουμε τις ιδιαιτερότητες που υπάρχουν και κατά τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης της Οδηγίας είχαν αναδειχθεί. Η Ελλάδα είναι μία τουριστική χώρα, γεγονός το οποίο δημιουργεί κάποιες ιδιαιτερότητες σε ό,τι αφορά την κατανάλωση. Υπάρχει ένας αναπτυσσόμενος κλάδος. Παράλληλα, επεξεργαζόμαστε ιδέες για το πώς μπορεί να υλοποιηθεί η Οδηγία. Σίγουρα η Οδηγία προκρίνει σαφέστατα την επιβολή κάποιου αντιτίμου στο σημείο τελικής πώλησης της λεπτής πλαστικής σακούλας, άρα το πρώτο μέτρο που οφείλουμε να κοιτάξουμε και να στρέψουμε όλη τη λογική μας είναι αυτό, αλλά από 'κει και πέρα δεν αποκλείονται και εναλλακτικές προσεγγίσεις.

Ελπίζω μετά τη σημερινή συνάντηση να είμαστε όλοι σοφότεροι και να μπορέσουμε να καταλήξουμε σε μία ισορροπημένη πρόταση που θα πετυχαίνει τον στόχο που θέτει η Οδηγία για μείωση της κατανάλωσης της λεπτής πλαστικής σακούλας, με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του θαλάσσιου περιβάλλοντος και παράλληλα προστατεύει και τα συμφέροντα της βιομηχανίας πλαστικής σακούλας, που ασφαλώς βέβαια σε καμία περίπτωση δεν θέλουμε να οδηγήσουμε σε αφανισμό, κάθε άλλο. Άρα μαζί εδώ πρέπει να βρούμε μία λύση που θα έχουμε και την πίτα ακέραια και τον σκύλο χορτάτο.

Ευχαριστώ πολύ.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Να ευχαριστήσουμε τον κύριο Βαρελίδη. Ελπίζω να πετύχουμε τους στόχους μας.

ΠΡΩΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Οικονομικά και εργασιακά δεδομένα της παραγωγής πλαστικής σακούλας

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Θα ξεκινήσουμε αυτό το 2ο φόρουμ διαλόγου, όπως λέει το πρόγραμμα.

Η πρώτη παρουσίαση έχει να κάνει με την αναγκαιότητα και τους στόχους του έργου DEBAG. Μην ξεχνάμε ότι αυτό το φόρουμ διαλόγου γίνεται στα πλαίσια ενός ευρωπαϊκού προγράμματος LIFE για την μείωση της πλαστικής σακούλας, όπου γίνονται πάρα πολλές δράσεις.

Η κυρία Σταυρούλα Κορδέλα θα μας παρουσιάσει κάποια εισαγωγικά για το πρόγραμμα LIFE για να έχουμε μία ιδέα και θα μπορούμε αμέσως μετά στα ειδικά θέματα της σημερινής ημερίδας.

ΣΤ. ΚΟΡΔΕΛΑ: (παρουσίαση με PowerPoint)

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ την κυρία Κορδέλα για την εισαγωγική παρουσίαση. Από 'δω και πέρα, αν υπάρχει κάποια ερώτηση ευχαρίστως να την κάνετε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα ήθελα να ρωτήσω, τη μονάδα μέτρησης που αναφέρετε για τις σακούλες 4.666, αν δεν κάνω λάθος, και επίσης το 1/3 των απορριμμάτων πάλι με τι μονάδα μέτρησης είναι; Κιλά; Τεμάχια;

ΣΤ. ΚΟΡΔΕΛΑ: Είναι τεμάχια. Όπως και όλα είναι τεμάχια σε αυτές τις μελέτες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: 4.000 τεμάχια στην Ελλάδα; Μήπως κάνετε λάθος;

ΣΤ. ΚΟΡΔΕΛΑ: Ξέρετε πολλές από τις καταγραφές τις έχω κάνει και εγώ προσωπικά και κάνω ακόμα κάθε Κυριακή στον ελεύθερό μου χρόνο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε όλη την Ελλάδα 4000 σακούλες στις θάλασσες;

ΣΤ. ΚΟΡΔΕΛΑ: Όχι μόνο. 4000 σακούλες κάθε χρόνο χιλιάδες εθελοντές καταγράφουν κάθε καλοκαίρι σε 100 -120 -150 ακτές, περίπου εκεί είναι. Από 80 έως 120 κυμαίνονται οι ακτές που καταγράφονται κάθε χρόνο συστηματικά από το 2006. Ποικίλουν ανάλογα με τις επιλογές των εθελοντών. Οι καταγραφές αυτές μας έχουν δείξει ότι ένα 5% έως 8% είναι πλαστικές σακούλες. Αυτό ανέρχεται στους αριθμούς αυτούς που είδατε. Δηλαδή από 3.000 έως 5.000 περίπου τεμάχια πλαστικών σακουλών. Φυσικά αυτά μπορεί να είναι τμήματα. Δεν σημαίνει ότι είναι ολόκληρες πλαστικές σακούλες, αλλά δυστυχώς είναι έτσι.

Τα αποσιγάρα είναι πολύ περισσότερα, μην απογοητεύεστε.

Π. ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ: Νομίζω σε ότι αφορά το ζήτημα αυτό, το θέμα των τεμαχίων αυτό που έχει σημασία είναι να υπάρχει μία συγκρισιμότητα από χρόνο σε χρόνο γιατί διαφορετικά το νούμερο δεν λέει απολύτως τίποτα, ειδικά πόσο μάλλον που είναι σε τεμάχια που μια σακούλα μπορεί να σπάσει σε 100 τεμάχια.

Επομένως αυτό που θα ενδιέφερε είναι αν έχουμε στοιχεία όπου έχουμε τον ίδιο αριθμό παραλιών και τις ίδιες παραλίες που παρακολουθούμε κάθε χρόνο και βλέπουμε συγκριτικά την εξέλιξη στο χρόνο αν ο αριθμός των σακουλών που βρίσκουμε στις παραλίες αυτές αυξάνεται ή μειώνεται ή μένει σταθερός με τον χρόνο και τέλος να κάνω μία διευκρίνιση γιατί όλοι πρέπει να αντιλαμβανόμαστε ακριβώς αυτό που λέει η Οδηγία το οποίο δεν το είδα αποτυπωμένο εκεί γι' αυτό το διευκρινίζω, η Οδηγία λέει ή τους ποσοτικούς στόχους που βάλατε ή άλλα μέτρα για μείωση. Άρα δεν πρέπει ντε και καλά να πάμε στις 90 πλαστικές σακούλες το χρόνο το 2019 γιατί προφανώς βέβαια οι τουριστικές χώρες είναι σε μία πολύ δυσμενέστερη κατάσταση απ' ότι οι μη τουριστικές χώρες.

Ευχαριστώ.

ΤΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και εγώ κάτι για τα τεμάχια θα ήθελα να ρωτήσω απλά επειδή μου έκανε εντύπωση ότι το 2012 ήταν 1000 κάτι τα τεμάχια και είχε μεγάλη διαφορά με τα επόμενα έτη. Πού οφείλεται επειδή μου κάνει το νούμερο εντύπωση. Το ένα αυτό και το δεύτερο εάν έχετε κάνει κάποια προσπάθεια αναγωγής με βάση τις πραγματικές καταγραφές, εάν μπορείτε να κάνετε μία αναγωγή στο σύνολο της θαλάσσιας έκτασης. Αν το σκεφτεί ή προσπαθήσει.

ΣΤ. ΚΟΡΔΕΛΑ: Συνολικά θέλω να σας πω ότι αυτά είναι κάποιες ενδεικτικές τιμές που βλέπετε εδώ πέρα. Προφανώς είναι υποτιμημένα αυτά που βλέπετε και όχι υπερτιμημένα, το αντίθετο δηλαδή από αυτό που νομίζετε. Άμα κάνουμε ένα extrapolation σύμφωνα με τον διαφορετικό τύπο των ακτών, γιατί έχω πάει σε ακτή που έχω βρει 500 σακούλες και έχω πάει και σε ακτή που δεν έχω βρει καμία σακούλα, άμα γίνει ένα τέτοιο extrapolation το νούμερο θα γίνει πολύ μεγαλύτερο από αυτό που βλέπετε εδώ πέρα.

Άρα λοιπόν απλά σας έδειξα κάποια ενδεικτικά νούμερα, αυτές οι καταγραφές γίνονται όπως σας είπα σε εκατοντάδες ακτές από εθελοντές, είναι το ίδιο πρότυπο το οποίο υπάρχει και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ξεκίνησε από την Αγγλία και είναι κάτι πάρα πολύ ωραίο και το κάνουμε και εμείς και φυσικά το να κάνουμε διάφορες εκτιμήσεις και τέτοια πράγματα γίνεται, χρειάζονται πολλά δεδομένα, πολλά χρόνια έρευνας για να μην κάνεις λάθος και πολλές περιοχές και διαφορετικές.

Όλα αυτά όπως καταλαβαίνεται χρειάζονται και χρόνο και κόπο και εργατώρες και χρήματα και βέβαια το κάνουμε εδώ και πάρα πολλά χρόνια και θα γίνουν στο τέλος κάποιες αποτιμήσεις από όλα αυτά.

Ευχαριστώ.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Να ευχαριστήσουμε την κυρία Κορδελά. Ήθελα να πω ότι στο 3^ο Φόρουμ θα υπάρξει ένα ειδικό session για τη θαλάσσια στρατηγική όπου εκεί θα έχουμε την ευκαιρία και θα είναι και ο κύριος Παπαθεοδώρου, καθηγητής από την Πάτρα, να τα συζητήσουμε εκτενώς αυτά. Δεν είναι το αντικείμενο της σημερινής κουβέντας μας. Είναι άλλο. Είναι να συζητήσουμε με την Βιομηχανία ποσότητες και μέτρα πολιτικής. Οπότε θα έλεγα ότι δεν έχει νόημα η συζήτηση γιατί είναι πολύ μεγάλο το θέμα και θα επανέλθει πολύ πιο οργανωμένα και καλύτερα στο μέλλον. Μπορούμε πίνοντας καφέ στο διάλειμμα να απαντηθούν οποιεσδήποτε άλλες ερωτήσεις υπάρχουν. Θα έλεγα μήπως να προχωρήσουμε αν θέλετε.

Θα έλεγα να δοθεί ο λόγος τώρα στη Βιομηχανία και να ξεκινήσουμε την εισήγηση του κύριου Κασελίμη αν δεν απατώμαι, από τον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Πλαστικών Ελλάδος όπου θα μας παρουσιάσει οικονομικά, εργασιακά δεδομένα την βιομηχανίας παραγωγής πλαστικής σακούλας.

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ, εκπρόσωπος Συνδέσμου Βιομηχανιών Πλαστικών Ελλάδος (Σ.Β.Π.Ε.) «Οικονομικά και εργασιακά δεδομένα των βιομηχανιών παραγωγής πλαστικής σακούλας»:

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Να ευχαριστήσω τον κύριο Κασελίμη.

Είναι η πρώτη φορά που τοποθετείται η βιομηχανία σε σχέση με τις ποσότητες, άρα είναι πολύ ενδιαφέροντα αυτά που ακούσαμε. Υπάρχει κάποια ερώτηση; Έχουμε πολλή συζήτηση μετά.... ας την κάνετε την ερώτηση απλώς...

ΚΑΡΠΟΔΙΝΗ, Υπουργείο Περιβάλλοντος: Προέρχομαι από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, από το Τμήμα Ανακύκλωσης - Εναλλακτικής Διαχείρισης που είναι αρμόδιο για τις θυγατρικές οδηγίες της Οδηγίας - πλαίσιο μεταξύ των οποίων και η Οδηγία για τις συσκευασίες την τροποποίηση της οποίας συζητάμε τώρα.

Καταρχήν να σας ευχαριστήσω για τη δουλειά που κάνατε και να σας παρακαλέσω εάν θα μπορούσατε να μας διαθέσετε τόσο τα στοιχεία επικοινωνίας όσο και τα στοιχεία που σας έδωσαν οι παραγωγοί πλαστικών σακουλών. Να πω ότι πραγματικά η νέα Οδηγία δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη να λάβουν μέτρα για τις πλαστικές σακούλες που είναι άνω των 50 mg αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να πάρουν τέτοια μέτρα.

Επίσης, να διευκρινίσω δεδομένου ότι κάνατε μία εκτίμηση για τον πληθυσμό, αυτό το θέμα έχει συζητηθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο πάρα πολύ πρόσφατα. Τα στοιχεία πληθυσμού που πρέπει να χρησιμοποιούμε είναι αυτά που έχει η Στατιστική Υπηρεσία, αυτά που έχει η Eurostat, δεν κάνουμε διόρθωση για τον τουρισμό, δεν κάνουμε διόρθωση για οποιοσδήποτε άλλες ροές, θεωρείται ότι αυτή είναι η σωστή βάση υπολογισμού της ετήσιας κατά κεφαλή κατανάλωσης.

Αυτό σημαίνει ότι θα βρίσκουμε λίγο πιο αυξημένη την ετήσια κατά κεφαλή κατανάλωση στις χώρες που έχουν τουριστικά ρεύματα, όπως και στις χώρες που έχουν έντονη διαμετακόμιση, το θέμα αυτό απασχολούσε το Λουξεμβούργο που έχει πολύ λίγους κατοίκους αλλά έχει πάρα πολύ μεγάλη κίνηση στο έδαφός του. Άρα, αυτό που θα πρέπει να χρησιμοποιούμε σαν διαιρέτη είναι ο πληθυσμός της χώρας, όπως αυτός καταγράφεται από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία. Είναι μία βάση αναφοράς. Δεν έχω να πω κάτι άλλο. Τα στοιχεία της απογραφής του 2011.

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ: Άρα, πρέπει να ξεχάσουμε και να βγάλουμε από τη συζήτηση είτε τις 363 είτε τις 270. Διότι η αναφορά είναι αυτό που αναφέρεται στη μελέτη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, 240.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Νομίζω ότι μπήκαμε στην ουσία της συζήτησης. Εγώ συμφωνώ με την παρέμβαση. Πρέπει να γίνεται με τον πληθυσμό για είναι συγκρίσιμο μεταξύ, μία χώρα που είναι τουριστική άρα έχει και επισκέψεις από τουρίστες, θα εμφανίζει κατανάλωση κατά κεφαλή μεγαλύτερη και είναι πολύ λογικό. Ανάγεται στον τοπικό πληθυσμό, άρα θα πάρει κι άλλα μέτρα. Μία που δεν έχει τουρισμό κτλ. Άρα, πρέπει να είναι συγκρίσιμα τα στοιχεία.

Να το αφήσουμε για μετά, γιατί έχουμε πάρα πολύ χρόνο για συζήτηση, να ακούσουμε και την εισήγηση του άλλου Συνδέσμου να ακούσουμε και το Ι.Ε.Λ.Κ.Α. που είναι εδώ ο κύριος Κιοσές, οπότε να έχουμε όλη την εικόνα για τις ποσότητες για να μπορούμε να συζητάμε έχοντας υπόψη μας όλα τα στοιχεία.

Θα έλεγα να προχωρήσουμε στην επόμενη παρουσίαση από τον Σύνδεσμο ΣΥ.ΒΙ.Π.Υ.Σ., ο κύριος Μαντής.

Δ. ΜΑΝΤΗΣ, χημικός μηχανικός, πρόεδρος Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας (ΣΥ.ΒΙ.Π.Υ.Σ.) «Οι βιομηχανίες παραγωγής πλαστικής σακούλας στην Ελλάδα»:

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Να ευχαριστήσουμε τον κύριο Μαντή, ήταν πολύ ενδιαφέρουσα η παρουσίαση. Θα προχωρήσουμε στην επόμενη πριν μπούμε στη συζήτηση, από τον κύριο Λευτέρη Κιοσέ που είναι υπεύθυνος ερευνών Ινστιτούτου Έρευνας Λιανεμπορίου Καταναλωτικών Αγαθών (Ι.Ε.Λ.Κ.Α.). Η μελέτη την οποία θα μας παρουσιάσει ήδη έχει επικαλεστεί από προηγούμενο ομιλητή.

Λ. ΚΙΟΣΕΣ, υπεύθυνος ερευνών Ινστιτούτου Έρευνας Λιανεμπορίου Καταναλωτικών Αγαθών (Ι.Ε.Λ.Κ.Α.) «Μελέτη εκτίμησης της χρήσης πλαστικής σακούλας στην Ελλάδα»:

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Να ευχαριστήσουμε τον κύριο Κιοσέ. Θα τον παρακαλούσα να καθίσει από εδώ και να έρθει και ο κύριος Κασελίμης και ο κύριος Μαντής πάνω στο πάνελ για να ακουστούν ερωτήσεις, τοποθετήσεις από κάτω και να απαντηθούν μετά όλες μαζί από τους ομιλητές. Να οργανώσουμε λιγάκι τη συζήτησή μας. Το μικρόφωνο είναι δυστυχώς ένα και θα το δίνουμε σε όποιον θέλει να κάνει ερώτηση ή και τοποθέτηση πάνω στα θέματα για να δημιουργήσουμε ένα γόνιμο διάλογο για αυτά τα θέματα. Θα έλεγα να δώσουμε το λόγο από κάτω και μπορούν να σημειώνονται κάποιες ερωτήσεις για να απαντηθούν μετά όλες μαζί και θα ξαναέχουμε κι άλλο κύκλο αν χρειαστεί με συζήτηση.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Τα οικονομικά και εργασιακά δεδομένα της παραγωγής πλαστικής σακούλας στην Ελλάδα

Τοποθετήσεις, ανταλλαγή απόψεων, διάλογος μεταξύ των εμπλεκόμενων και συμπλήρωση σχετικού ερωματολογίου για το θέμα

Π. ΚΟΥΜΑΝΤΑΝΟΣ (ΑΚΤΕΝΑ): Το όνομα μου είναι Κουμαντάνος από την εταιρία ΑΚΤΕΝΑ. Ασχολούμαστε με τον τομέα της συσκευασίας. Ήθελα να πω μερικά σημεία σχετικά με όσα ακούστηκαν. Πρώτα πολύ σημαντικό είναι να καταγραφεί αυτό που υπάρχει για να μπορούμε να το μειώσουμε. Αν δεν καταγραφεί κάτι επίσημα και να συμφωνήσουν όλοι ότι τόσο είναι δεν μπορούμε να ξέρουμε πόσο πρέπει να το μειώσουμε ή κατά τι ποσοστό πρέπει να το μειώσουμε.

Πρέπει να υπάρχει ένας επίσημος τρόπος καταγραφής για να γίνει αυτό. Εγώ θα πρότεινα μέσα στο 2017, όχι εκ των υστέρων αλλά εκ των προτέρων, να καθιερώσουμε μια μέθοδο μέτρησης σε συνεργασία με τις αλυσίδες σούπερ μάρκετ και με τους retailers γενικότερα αυτό είναι πολύ σημαντικό νομίζω να γίνει, να υπάρχει καταγραφή της ποσότητας, από 'κει και πέρα πάνω σ' αυτό να μπορεί να υπάρχει μια συζήτηση για το κατά πόσο πρέπει να μειωθεί και με τι τρόπους.

Δεύτερον, αυτό που αναφέρθηκε πριν από τον κύριο Μαντή που είπε για την δυνατότητα που παρέχει η Ε.Ε. για την μείωση της κατανάλωσης σε αντιστοιχίες και σε βάρος το θεωρώ σημαντικό, διότι και οι ελληνικές βιομηχανίες έχουν τη δυνατότητα πιστεύω να μειώσουν το μέσο βάρος της σακούλας χρησιμοποιώντας πιο αποδοτικές πρώτες ύλες και μόνο αυτό

γνωρίζοντας λίγο την αγορά, όλοι μας μπορούμε να πούμε ότι μπορεί να μειώσει την κατανάλωση του πλαστικού κατά 30% – 35 % και επίσης να φτάσουμε και στο όριο των 15microns που μπορούν αποδοτικά να χρησιμοποιούν οι σακούλες ταμείου, έχοντας ήδη μειώσει τον όγκο του πλαστικού που χρησιμοποιείται κατά 30% – 35 %, με έναν πολύ εύκολο τρόπο, με ένα βήμα τέτοιο.

Ο τρόπος διάθεσης της σακούλας στα ταμεία που όλοι γνωρίζουμε ποιος είναι, πετιούνται οι σακούλες πάνω στον πάγκο και ο καθένας παίρνει όσες θέλει στις περισσότερες περιπτώσεις, σε κάποιες περιπτώσεις έχουμε και εξαιρέσεις και αυτό οδηγεί σε μια αλόγιστη χρήση που νομίζω όλοι το αναγνωρίζουν, είτε είναι στον τομέα αυτό είτε δεν είναι. Εγώ υπολογίζω από προσωπικές επισκέψεις σε καταστήματα και από πολυετή εμπειρία ότι είναι το 1/3 τουλάχιστον αυτό. Οι πελάτες ρίχνουν 10, 15, 20 σακούλες περισσότερες απ' ότι χρησιμοποιούν για τα ψώνια πολλές φορές. Πρέπει να υπάρχει ένας τρόπος κατά τη γνώμη μου υποχρεωτικός για τις αλυσίδες διάθεσης της σακούλας στο σημείο πώλησης των εμπορευμάτων, είτε ένα dispenser είτε μία συσκευασία που θα περικλείει την σακούλα και θα αναγκάζει είτε την ταμιά είτε τον καταναλωτή να την παίρνει μία – μία. Να μην παίρνει μάτσα ολόκληρα από σακούλες, που οδηγεί σε μία υπερκατανάλωση κατά το 1/3 τουλάχιστον.

Αυτά τα δύο που είπα είναι πάνω από το 50% χωρίς καμία χρέωση, που εγώ θεωρώ ότι η χρέωση στη συγκεκριμένη κοινωνική, οικονομική συγκυρία στην οποία βρίσκεται η Ελλάδα είναι ένα μέτρο αντικοινωνικό, πέρα από το τι λέει η βιομηχανία, οι προμηθευτές των σούπερ μάρκετ κλπ. είναι κάτι το οποίο δεν είναι σωστή εικόνα να βγει προς τα έξω αυτή τη στιγμή. Με δύο πολύ απλούς τρόπους μπορεί να γίνει μείωση πάνω από 50%, 60% ενδεχομένως.

Επίσης, ως προς την παρουσία της επαναχρησιμοποιούμενης τσάντας, θεωρώ ότι πρέπει αυτή να είναι υποχρεωτική από όλες τις αλυσίδες σε καίριο σημείο κοντά στα ταμεία, ώστε ο καταναλωτής φεύγοντας και στο σημείο που πληρώνει να μπορεί να κάνει την αγορά χωρίς να ψάχνει στο κατάστημα, εκείνη τη στιγμή αποφασίζει *«παίρνω μια επαναχρησιμοποιούμενη τσάντα, παίρνω δύο»*, αυτό σίγουρα θα μειώσει παραπάνω την κατανάλωση της πλαστικής τσάντας στο ταμείο. Δεν αναφέρομαι στις τσάντες για την μαναβική, οπωροπωλεία και άλλες χρήσεις, γιατί θεωρώ αυτονόητο ότι, τι είναι κάτω από 15microns και έχει υγειονομικό ενδιαφέρον, που δεν μπορεί δηλαδή να πακετάρεις φρούτα ή λαχανικά ή κρέας ή ο,τιδήποτε σε κάτι άλλο εκτός από πλαστικό το οποίο δεν διαπερνάται από υγρασία. Δεν αναφέρομαι καν σε αυτό το κομμάτι, το θεωρώ αυτονόητο ότι δεν μιλάμε γι αυτό.

Κάτι τελευταίο πολύ σημαντικό. Η συντριπτική πλειοψηφία της σακούλας, όπως όλοι είπαν, πάει στα σκουπίδια. Ούτως ή άλλως δεν υπάρχει εναλλακτική στο πλαστικό για να συσκευαστούν τα απορρίμματα. Πάλι σε πλαστικό θα συσκευαστούν. Δηλαδή, η ερώτηση είναι εδώ μιλάμε για τη χρήση του πλαστικού γενικότερα και το τι μέρος του πλαστικού θα καταλήξει στη χωματερή ή στο περιβάλλον; Ή μιλάμε μόνο για την πλαστική σακούλα; Έτσι όπως είναι το γενικότερο πλαίσιο είναι σαν να μιλάμε μόνο για την πλαστική σακούλα χωρίς να αναφερόμαστε σε όλα τα υπόλοιπα πλαστικά, τα οποία ούτως ή άλλως θα πάνε στο περιβάλλον. Η πλαστική σακούλα είτε με χερούλια είτε χωρίς χερούλια θα

αποθηκεύσει τα απορρίμματα, ενδεχομένως θα είναι και πιο χοντρή και σαν τονάζ, ακόμα και σε χώρες που έχουν μειωθεί οι καταναλώσεις της αυτής καθ' αυτής της σακούλας στο ταμείο, αυξήθηκε κατακόρυφα φυσικά η χρήση της σακούλας απορριμμάτων που είναι πάλι πλαστικό, το οποίο καταλήγει πάλι στο ίδιο σημείο. Δεν έχουμε κάποια διαφοροποίηση ουσιαστική, δηλαδή.

Αυτό ήθελα να πω. Ευχαριστώ πολύ.

Φ.ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Η κα Καρποδίνη έχει τον λόγο.

ΚΑΡΠΟΔΙΝΗ: Σας ευχαριστώ για τον λόγο. Θα ήθελα καταρχήν να πω ότι εδώ μιλάμε μόνο για την πλαστική σακούλα και μάλιστα για την πλαστική σακούλα μεταφοράς. Αυτό αφορά η τροποποίηση της Οδηγίας για τις συσκευασίες.

Θα ήθελα να φέρω το σύνολο των ακροατών στο ίδιο σημείο και να πω ότι η Οδηγία για τις συσκευασίες προβλέπει στόχους κατά βάρος. Πριν το 2013 αυτό σήμαινε πρακτικά ότι ενθαρρυνόταν η βιομηχανία να κάνει συσκευασίες οι οποίες θα είχαν τις ίδιες ικανότητες με τις συσκευασίες υψηλότερου βάρους. Δηλαδή ενθαρρυνόταν η καινοτομία στο σχεδιασμό. Αυτό έχει επιτύχει για παράδειγμα στα πλαστικά μπουκάλια από PET, που σήμερα ζυγίζουν το 1/3 από ότι ζύγιζαν πριν από δέκα χρόνια και ως ένα σημείο έχει πετύχει και στην πλαστική σακούλα.

Αυτό που αναγνωρίζει η νέα Οδηγία είναι ότι σε αυτό υπάρχουν όρια. Δηλαδή φτάσαμε να κάνουμε τις πλαστικές σακούλες τόσο λεπτές, ώστε δεν μπορούμε να τις συλλέξουμε στα συστήματα συλλογής αποβλήτων. Σήμερα στην Ελλάδα η πλαστική σακούλα είναι στο πεδίο εφαρμογής της Ελληνικής Εταιρείας Αξιοποίησης – Ανακύκλωσης, η οποία έχει ως αντικείμενό της τη συλλογή των συσκευασιών, αλλά δεν μπορεί να τις μαζέψει.

Γενικά στην Ευρώπη έχουμε φτάσει σε ένα όριο στο σχεδιασμό με την πλαστική σακούλα και έρχεται η πολιτική απόφαση να πει ότι, για να πετύχουμε τους περιβαλλοντικούς μας στόχους πρέπει να μειώσουμε την κατανάλωση. Άρα, κάποια σημεία τα οποία θίχτηκαν-συγγνώμη- αλλά είναι σημεία που συζητήθηκαν στο παρελθόν και πάρθηκε κάποια απόφαση. Είμαστε αυτή τη στιγμή στη φάση υλοποίησης της απόφασης αυτής.

Από πλευράς μου θα ήθελα να κάνω ορισμένες ερωτήσεις στους εκπροσώπους που έχουμε μπροστά μας.

Στον κύριο Κασελίμη θα ήθελα να τον παρακαλέσω, αναφέρθηκε σε μία μελέτη του Συνηγόρου του Καταναλωτή της Ε.Ε. Εγώ δεν την έχω υπόψη μου, θα ήθελα παρακαλώ στα στοιχεία που θα διακινήσετε προς τους συνομιλητές να δώσετε και την αναφορά για τη μελέτη αυτή, αν μπορούμε να έχουμε πρόσβαση.

Επίσης, θα ήθελα να ρωτήσω και τους δύο εκπροσώπους φορέων: ποια είναι η σχέση τους με το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Συσκευασίας, το EUROPEN, το οποίο είχε και input κατά τη διάρκεια των συζητήσεων της Οδηγίας αυτής, γιατί λυπάμαι αλλά δεν έχω καταλάβει τη σχέση ανάμεσα στον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Πλαστικών και συγγνώμη αλλά συγκράτησα μόνο το ακρωνύμιο του Συνδέσμου σας, AG&P, κύριε Μαντή.

Τέλος, θα ήθελα καταρχήν να ζητήσω από τον κύριο Κιοσέ που εκπροσωπεί το Ινστιτούτο Έρευνας Λιανεμπορίου Καταναλωτικών Αγαθών, τη μεθοδολογία που χρησιμοποιείτε για να καταλήξετε στο αποτέλεσμα το οποίο καταλήξατε και το οποίο μάλιστα συγκρίνετε με μία άλλη μελέτη που έχει χρησιμοποιήσει μια άλλη μεθοδολογία.

Θέλω να πω ότι η αξιοπιστία των στοιχείων της μελέτης του 2012, πάνω στην οποία στηρίχθηκε η Οδηγία, ήταν αντικείμενο συζήτησης και διαπιστώθηκε ότι ήταν πιο αξιόπιστα τα στοιχεία από τις χώρες οι οποίες επέβαλαν ένα χρηματικό αντίτιμο, το οποίο είναι αντίτιμο και όχι φόρος -μην το μπερδεύουμε με φόρους, γιατί ο φόρος έχει μια ειδική διαδικασία επιβολής και σίγουρα δεν θα περιλαμβανόταν σε μία Οδηγία της μορφής αυτής που έχουμε αυτή τη στιγμή μπροστά μας, θα απαιτούσε άλλες διαδικασίες για να έχουμε μια τέτοια απόφαση σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Μια και είχατε την καλοσύνη να μας δώσετε και στο φάκελο των στοιχείων τη σύνοψη της μελέτης σας, στο τέλος αναφέρεστε στη σύσταση μιας ομάδας εργασίας. Εις γνώση μας τουλάχιστον είναι μία διερευνητική συνάντηση και όχι ακόμη σύσταση ομάδας εργασίας. Αν κάτι πραγματοποιηθεί στο μέλλον τυπικά, πάντως τυπικά αυτή τη στιγμή Ομάδα εργασίας -και νομίζω μπορεί να το επιβεβαιώσει και ο ΕΟΑΝ αυτό- δεν υπάρχει.

Ευχαριστώ.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Ο κ.Βαρελίδης έχει τον λόγο.

Π. ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ: Σε ότι αφορά τα στατιστικά στοιχεία, το οποίο είναι ένα σημαντικό στοιχείο, δεν θα έλεγα ότι είναι το πιο σημαντικό αλλά πάντως είναι ένα σημαντικό στοιχείο, θέλω να πω εάν περιμέναμε να έχουμε ακριβή στατιστικά στοιχεία για να πάρουμε μέτρα για το ό,τιδήποτε, τότε θα είμασταν ακόμα στα δέντρα. Δεν θα είχαμε κάνει τίποτα περιμένοντας τα στατιστικά στοιχεία. Τα στατιστικά στοιχεία είναι ένα εργαλείο, που προφανώς βοηθά στην άσκηση της πολιτικής μετά λόγου γνώσης, αλλά όπως γνωρίζουμε όλοι η πολιτική και το μετά λόγου γνώσης δεν πάνε κατ' ανάγκη παρέα, ούτως ή άλλως.

Επομένως, βλέπουμε εδώ ότι υπάρχει μία διαφορετική προσέγγιση σε ότι αφορά τα στατιστικά στοιχεία, δηλαδή έχουμε από τη μία πλευρά μία μεθοδολογία που προσεγγίζει τον αριθμό των πλαστικών σακούλων από την πλευρά του λιανεμπορίου, δηλαδή προσπαθεί να μετρήσει την κατανάλωση από την πλευρά του λιανεμπορίου και έχουμε και απ' την άλλη πλευρά κάνοντας αναγκαστικά, γιατί είναι τεράστια τα νούμερα, ένα extrapolation, χρησιμοποιώντας ένα δείγμα και μετά κάνοντας κάποιο extrapolation, και απ' την άλλη έχουμε μία οπτική που μετράει από την πλευρά του παραγωγού και το extrapolation που κάνει ουσιαστικά αναφέρεται στο ότι η υπόθεση που κάνει ουσιαστικά είναι το ποσοστό των εισαγωγών.

Άρα η γκριζα ζώνη κυρίως είναι αυτό, αν είναι 20 ή αν είναι 120 οι εισαγωγές, βέβαια αυτό αλλάζει εντελώς την εικόνα. Επομένως, πρέπει με κάποιο τρόπο να μπορέσουμε να κάτσουμε όλοι μαζί να κάνουμε μια ομάδα εργασίας ίσως, δεν ξέρω, άτυπη δεν χρειάζεται να είναι τυπική και να δούμε πώς αυτό το χάσμα μπορεί να καλυφθεί.

Σε ότι αφορά τον παρανομαστή δεν ανησυχώ γι' αυτό, γιατί ούτως ή άλλως 11 εκατομμύρια είναι το νούμερο. Στο ίδιο νούμερο καταλήξατε με άλλη μεθοδολογία. 11

εκατομμύρια είναι το νούμερο και είναι με βάση τον επίσημο πληθυσμό της απογραφής του 2011 που είναι η τελευταία απογραφή.

Παρόλα αυτά, την ανάλυση του κυρίου Κασελίμη την βρήκα πολύ ενδιαφέρουσα γιατί έχει μια αξία να γνωρίζουμε τι ισοδύναμο πληθυσμό έχουμε λόγω του τουρισμού για παράδειγμα και αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό στοιχείο το γεγονός ότι κάποιες χώρες έχουν πολύ ισχυρές τουριστικές ροές, άλλες έχουν μεταφερόμενο πληθυσμό ή πληθυσμό που εργάζεται εκεί αλλά μένει αλλού, όπως είναι η περίπτωση του Λουξεμβούργου, αυτό είναι πολύ συνηθισμένο στο Λουξεμβούργο και γι' αυτό το λόγο ακριβώς, επειδή υπάρχουν όλες αυτές οι διαφοροποιήσεις, γι' αυτό το λόγο ο ευρωπαίος νομοθέτης δεν έβαλε έναν στόχο να πει 100 σακούλες ανά κάτοικο για όλους, επειδή υπάρχουν πολύ μεγάλες διαφορές στον τρόπο με τον οποίο καταναλώνονται αυτές οι πλαστικές σακούλες ανά χώρα.

Ευχαριστώ.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Ακούστηκαν πάρα πολλά. Θα θέσουμε κάποια ερωτήματα και εμείς προς τους εισηγητές με βάση αυτά που ακούστηκαν.

Καταρχήν για τον κύριο Μαντή ήθελα και εγώ να θέσω μια πολύ ενδιαφέρουσα που πιάνει και τη δεύτερη ενότητα η οποία έχει να κάνει με τις προτάσεις και τις πολιτικές που έχουμε για να εφαρμοστούν για να αντισταθμίσουμε τη μείωση της πλαστικής σακούλας για τη βιομηχανία. Μπήκατε και εκεί. Το θέμα της ανακύκλωσης στην ιεραρχία της Ε.Ε. είναι τρίτη επιλογή. Γιατί το αναφέρετε ως πυλώνα. Σαφώς πρέπει να γίνεται ανακύκλωση αλλά αυτών που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε και φτάνουν στη χρήση. Άρα η Οδηγία έχει να κάνει με πρόληψη. Η Οδηγία θέτει το θέμα της πρόληψης, το οποίο είναι στην πρώτη προτεραιότητα της Ε.Ε. και μιλάει για τέτοια μείωση που πρέπει περίπου να φτάσουμε με βάση θέματα πρόληψης. Με την ανακύκλωση να συμφωνήσουμε απόλυτα ότι πρέπει να γίνει για ό,τι άλλο χρησιμοποιείται.

Σε σχέση με τις κομποστοποιήσιμες, θέτω στη συζήτηση ότι υπάρχει συγκεκριμένο EN της Ε.Ε. που περιγράφει πώς πρέπει να είναι οι κομποστοποιήσιμες σακούλες οι οποίες παράγονται από άμυλο ή κάτι άλλο και υπάρχει το EN-13432 το οποίο προδιαγράφει ακριβώς για τι πράγμα μιλάμε. Άλλο πράγμα οι οξο-βιοδιασπώμενες, άλλο οι κομποστοποιήσιμες.

Επίσης, σε σχέση με τη μεθοδολογία που ακούστηκε να θέσω στο τραπέζι ότι είναι σχεδόν έτοιμη η μεθοδολογία που θα προτείνει η Ε.Ε. για το πώς θα μετράμε τις πλαστικές σακούλες. Άρα, δεν θα ανακαλύψουμε την Αμερική, θα υιοθετήσουμε αυτή τη μεθοδολογία της Ε.Ε. η οποία λέει ότι δύο τρόποι υπάρχουν: ο ένας είναι με το τέλος το οποίο είναι υποχρεωτικό, να μπει μια χρέωση κατά κάποιο τρόπο στις πλαστικές σακούλες, άρα αυτό το ποσό που θα μαζεύεται το διαιρείς και βρίσκεις τις σακούλες που είναι εκείνη τη χρονιά. Βέβαια, από τη στιγμή που θα μπει τέλος...

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ: Το ξαναλέτε αυτό;

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Ναι. Προτείνει δύο τρόπους. Δεν έχει καταλήξει η Ε.Ε. αλλά λέμε πού είναι η συζήτηση τώρα. Ένας τρόπος είναι, επειδή πάρα πολλές χώρες έχουν βάλει τέλος, μια

χρέωση στην πλαστική σακούλα, να μετράει τι μαζεύει η χώρα, το διαιρεί με αυτό το τέλος και υπολογίζει ένα νούμερο. Αυτό βέβαια είναι ένα δυναμικό νούμερο γιατί από τη στιγμή που βάζεις τέλος, ήδη έχει μειωθεί από της προηγούμενης χρονιάς η χρήση της πλαστικής σακούλας, αλλά εν πάση περιπτώσει είναι ένας τρόπος μέτρησης και ο δεύτερος είναι νομίζω η προσέγγιση που κάνατε και εσείς, η βιομηχανία, δηλαδή με τα στοιχεία τα πρωτογενή να πάμε με το τονάζ, με το βάρος της πλαστικής σακούλας και να υπολογίζουμε. Άρα είναι σε εξέλιξη αυτή, θα μας πει και η κυρία Καρποδίνη, απλώς το καταθέτω για να τοποθετηθεί στα ερωτήματα και σε αυτά τα θέματα.

Θα ξαναγίνει και δεύτερο κύκλος μετά και εάν υπάρχει διάθεση τα ξαναθέτουμε τα ίδια θέματα, αν δεν έχουν ολοκληρωθεί.

Θα ελεγενα πάρει το λόγο ο κύριος Κασελίμης, μια και μίλησε.

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ: Κατά τη γνώμη μου είναι πάρα πολύ σημαντικό να ξεκαθαριστεί αυτή η μεθοδολογία. Γιατί τώρα να καθόμαστε να λέω εγώ 160, ο κύριος Κιοσές να λέει 360, είναι λιγάκι... δεν προχωράει το όλο θέμα αν δεν καταλήξουμε όλοι ότι είναι τόσες οι σακούλες. Επομένως, πρέπει να περιμένουμε αυτή τη μεθοδολογία η οποία έπρεπε να είχε γίνει μέχρι τον περασμένο Μάιο σύμφωνα με την Οδηγία και δεν έχει γίνει ακόμα και μόλις την έχουμε, θα πρέπει να κάνουμε μια ομάδα εργασίας πολύ ολιγομελή, να τα βάλουμε κάτω, που θα έχει τη βιομηχανία, τους εισαγωγείς, το λιανεμπόριο, να έχει οπωσδήποτε εκπροσώπους του Δημοσίου και του Οργανισμού Ανακύκλωσης για να καταλήξουμε σε αυτό.

Φοβάμαι ότι όλες οι συζητήσεις που κάνουμε τώρα μπορεί να είναι χωρίς σημαντικό αποτέλεσμα, βεβαίως ενημερωνόμαστε όλοι, αλλά δεν μπορούμε να έχουμε σημαντικό αποτέλεσμα, διότι αν με αυτή τη μέθοδο που θα μας δοθεί καταλήξουμε σε άλλα νούμερα πρέπει σύμφωνα με την Οδηγία να λάβουμε υπόψη τα νούμερα αυτά και να αρχίσουμε να καθορίσουμε τις δράσεις μας.

Ένα άλλο σημείο που ήθελα να πω σχετικά με τον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Πλαστικών Ελλάδος και τον ΣΥ.ΒΙ.Π.Υ.Σ. είναι πως είναι δύο ανεξάρτητοι σύνδεσμοι. Εμείς εκπροσωπούμε τις βιομηχανίες που παράγουν πλαστικά. Είμαστε οι ίδιοι παραγωγοί πλαστικών και είτε είναι μέλη μας είτε δεν είναι μέλη μας, μιλάμε για λογαριασμό όλων. Ο ΣΥ.ΒΙ.Π.Υ.Σ. είναι, θα έλεγα- ο κύριος Μαντής μπορεί να απαντήσει καλύτερα σε αυτό- είναι ένας υπέρτερος Σύνδεσμος με την έννοια ότι στους κόλπους του είναι οι βιομηχανίες πλαστικών, οι βιομηχανίες χαρτιού, οι βιομηχανίες ξύλου, οι βιομηχανίες γυαλιού κ.ο.κ.

Ένα άλλο θέμα, το οποίο ήθελα πάρα πολύ να θίξω είναι ότι πρέπει όλοι να επικεντρωθούμε στην Οδηγία. Μπορεί να διαφωνούμε σε κάποια πράγματα. Ο κύριος έθεσε κάποια ερωτήματα τα οποία είναι πάρα πολύ λογικά αλλά, δυστυχώς, δεν μπορούμε να ασχοληθούμε με αυτά τώρα διότι δεν προβλέπονται από την Οδηγία. Το να λέμε, π.χ. είπε ο κύριος Κιοσές στην Ιρλανδία υπήρξαν πάρα πολύ σημαντικά αποτελέσματα, έπεσαν οι σακούλες 70% – 80%– 90%, είναι πραγματικό αυτό το πράγμα αλλά δεν είναι όλη η αλήθεια, είναι η μισή αλήθεια. Οι σακούλες σκουπιδιών στο ράφι ανέβηκαν 70%. Μία σακούλα ταμείου σούπερ μάρκετ ζυγίζει 8 γραμμάρια, μία σακούλα σκουπιδιών ζυγίζει 20

γραμμάρια. Πέσανε 90% οι μεν ανεβήκανε 70% οι δεν με τα 8 γραμμάρια και τα 20 γραμμάρια, κάντε το ισοζύγιο.

Δυστυχώς, όμως, η Οδηγία αυτή είναι και μένουμε σε αυτή, γι' αυτό λοιπόν πρέπει να καταλήξουμε στον αριθμό των σακουλών που καταναλώνονται σήμερα στην Ελλάδα και από εκεί και πέρα να καθορίσουμε τα επόμενα βήματά μας.

Εγώ δεν θέλω κάτι άλλο να πω πάνω σε αυτό, γιατί όσον αφορά τις προτάσεις μας τις έχω αφήσει για τον δεύτερο κύκλο της συζήτησής μας.

Το μόνο που ήθελα να πω είναι ότι εμείς οι βιομηχανίες των πλαστικών θα συνεργαστούμε με όλους και με πάρα πολύ καλή διάθεση να βρούμε μία λύση. Άλλωστε εμείς επιχειρηματίες είμαστε. Δεν είμαστε δεμένοι με έναν τύπο σακούλας. Εμείς θα παράξουμε αυτό το οποίο θα ζητήσει η αγορά και η αγορά θα ζητήσει αυτό το οποίο τελικά θα συμφωνήσει η Πολιτεία. Αν έρθει η Πολιτεία και πει «*κύριε σούπερ μάρκετ αν αγοράζεις 1000 κιλά σακούλες τότε 300 κιλά είναι υποχρεωτικά άνω των 50 μικρών*», εμείς θα του το δώσουμε. Εάν έρθει και πει ότι από αυτά τα 1000 κιλά τα 300 κιλά θα είναι βιοαποικοδομήσιμες, κομποστοποιήσιμες, εμείς θα του τα δώσουμε εφόσον έχουμε την πρώτη ύλη. Αλλά τα περισσότερα θα τα πούμε αμέσως μετά, γιατί έχουμε στο θέμα των βιοαποικοδομήσεων να πούμε ορισμένα ενδιαφέροντα πράγματα.

Ευχαριστώ.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Να δώσω το λόγο στον κύριο Μαντή και θα κλείσουμε μετά με κάποιες παρατηρήσεις, για να κάνουμε κι ένα διάλειμμα.

Δ. ΜΑΝΤΗΣ: Νομίζω μία ερώτηση τέθηκε προς το ΣΥ.ΒΙ.Π.Υ.Σ.

Ο ΣΥ.ΒΙ.Π.Υ.Σ., εμείς δηλαδή η επιστημονική ομάδα που τρέχουμε, δεν περιοριζόμαστε στην ευρωπαϊκή εμπειρία. Εμείς υπαγόμαστε στο World Packaging Organization και αυτό μας δίνει τη δυνατότητα να αντλούμε στοιχεία, εμπειρίες, μελέτες από όλες τις Ηπείρους πάνω στο packaging. Ο προβληματισμός μου είναι ότι, σύμφωνα με την εκπρόσωπο του Υπουργείου, πρέπει να εκπληρώσουμε τις απαιτήσεις της ευρωπαϊκής Οδηγίας. Είναι μία προσέγγιση γραφειοκρατική, που ναι μεν τη σέβομαι αλλά αυτό δεν θα λύσει στο τέλος ούτε το πρόβλημα, όπως αναφέρει η Οδηγία, της υψηλής συσσώρευσης απορριμμάτων, ούτε την εκτεταμένη επιβάρυνση των υδάτων, ούτε τις αρνητικές επιπτώσεις σε ορισμένες οικονομικές δραστηριότητες.

Υπάρχουν κάποια εργαλεία και κάποιες προτάσεις. Εκτιμώ ότι παράλληλα μπορούμε σαν χώρα να δουλέψουμε την ανακύκλωση και την ανάκτηση, διότι αυτό το concept θα είναι το επόμενο βήμα της κυκλικής πράσινης οικονομίας. Εάν θέλουμε να είμαστε πρωτοπόροι και να δώσουμε τη δυνατότητα δημιουργίας επιχειρήσεων που θα εκμεταλλεύονται τα απορρίμματα και από την πλαστική σακούλα δημιουργώντας και θέσεις εργασίας αλλά και πλούτο στη χώρα, νομίζω ότι πρέπει να κινηθούμε παράλληλα μαζί με την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της ευρωπαϊκής Οδηγίας.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Μαντή. Να απαντήσει σε μία ερώτηση. Βλέπω ότι υπάρχει ενδιαφέρον και χαίρομαι πάρα πολύ. Η κουβέντα θα εξαντληθεί. Όσοι σήκωσαν χέρι θα μιλήσουν, απλώς να κρατήσουμε λίγο τη σειρά.

Λ. ΚΙΟΣΣΗΣ: Καταρχήν έχουμε στοιχεία για το πόσο είναι οι σακούλες που δίνονται χωρίς λόγο στα καταστήματα λιανεμπορίου. Είναι περίπου το 10% , δηλαδή στις 100 σακούλες οι 10 περίπου είναι αυτές που παίρνει η γιαγιά χωρίς να υπάρχει λόγος.

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ: Στις 10 παίρνει μία.

Λ. ΚΙΟΣΣΗΣ: Ναι, στις 10 παίρνει μία. Είναι το ίδιο πράγμα ακριβώς.

Επίσης, σε σχέση με την ομάδα εργασίας είναι της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και εμείς απλά συμμετέχουμε. Η Γενική Γραμματεία Εμπορίου έβγαλε μία ανακοίνωση σε σχέση με τη συνάντηση που ήταν και ο ΕΟΑΝ. Εμείς είμαστε απλά μέλη της ομάδας, δεν έχουμε κάποιο συντονιστικό ρόλο, απλά συμμετέχουμε οπότε εάν θέλετε μπορείτε να μιλήσετε μαζί τους και τέλος νομίζω ότι η λογική της Οδηγίας δεν είναι τόσο να σπρώξει τις επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν σακούλες, επειδή είπατε εσείς κάτω των 15 μικρών, αλλά είναι να χρησιμοποιήσει σακούλες άνω των 50 μικρών. Είναι εντελώς το ανάποδο. Αυτή είναι η λογική, οπότε αυτό ήθελα να θέσω μόνο.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Μία μικρή παρατήρηση πριν δώσω τον λόγο από κάτω. Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να παίρνεις σακούλες χωρίς να τις χρειάζεσαι. Μπορείς να βάλεις 10 αντικείμενα στη σακούλα, μπορείς να βάλεις και ένα αντικείμενο στη σακούλα.

Άρα λοιπόν το να παίρνεις άδειες σακούλες είναι το 1 προς 10 αλλά μπορεί να έχουμε και πολλές άλλες σακούλες με πολλούς άλλους τρόπους, άρα λοιπόν είναι πιο περίπλοκο το θέμα, η ζωή είναι πιο περίπλοκη.

Η κυρία Καρποδίνη έχει τον λόγο και μετά η κα Τριτοπούλου.

ΚΑΡΠΟΔΙΝΗ: Δεν θα μπω στη διαδικασία για το αν θα πρέπει να αντλούμε από την ευρωπαϊκή ή από τη διεθνή εμπειρία. Προφανώς και οι δύο είναι χρήσιμες αλλά εμείς είμαστε στην Ευρώπη και ακόμη μέλος της Ε.Ε., ενώ κάποια από τα παραδείγματα ήταν από κάποια χώρα, η οποία δεν θέλει να είναι μέλος της Ε.Ε.

Θα ήθελα να αναφερθώ περισσότερο στη μεθοδολογία. Αυτή τη στιγμή εκείνο που έχουμε επίσημα είναι η μελέτη που έχει εκπονηθεί για λογαριασμό της Επιτροπής, έχει ολοκληρωθεί, έχει παραληφθεί από την Επιτροπή και η Επιτροπή θα εξετάσει ποιο θα είναι το μέτρο της μεθοδολογίας που θα προτείνει.

Η μελέτη που έχει εκπονηθεί από την EUNOMIA, καταλήγει και νομίζω ότι είναι και δημοσιευμένη και στην ιστοσελίδα της. Επιτρέψτε μου να το ελέγξω αυτό, πάντως αν δεν είναι ήδη στο δημόσιο χώρο θα είναι οσονούπω, γιατί εμείς την πληροφορηθήκαμε εσωτερικά πριν από μερικές μέρες, δεν είναι δηλαδή πάρα πολύς καιρός που έχει δημοσιευθεί αλλά καταλήγει στο εξής και σημειώνω ότι η μεθοδολογία αφορά τα στατιστικά στοιχεία τα οποία τα κράτη-μέλη θα στέλνουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τίποτα παραπάνω. Προτείνει είτε να συλλέγουν τα κράτη- μέλη τον αριθμό των σακουλών

που είναι ευκολότερο σε αυτούς που ήδη επιβάλλουν αντίτιμο, είτε να έχουν στοιχεία βάρους πρώτης ύλης που εισάγεται ή από την οποία παράγονται οι πλαστικές σακούλες.

Εκτιμώντας ότι αυτά τα δύο είναι ισότιμα μεν αλλά με προτιμητέο τον αριθμό. Θα πρέπει, όπως είπα, κατά τον μελετητή να καταγράφονται τόσο αυτές που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής, δηλαδή αυτές που είναι μικρότερες από 15 μικρά και χρησιμοποιούνται για λόγους υγιεινής ή για το φαγητό που διατίθεται σε μορφή χύμα. Εμείς δεν πολυχρησιμοποιούμε τέτοιου είδους σακούλες γιατί συνήθως υλικά, όπως τα τυριά, το κρέας, σε εμάς δεν πηγαίνουν σε πλαστική σακούλα όπως γίνεται σε άλλα κράτη- μέλη, δεν θα μπω στο λόγο, εκείνο που θέλω να πω είναι ότι θα καταγράφονται. Και αν δεν έχουμε αριθμό, επειδή δεν χρεώνονται και έχουν προβλεφθεί εξαιρέσεις θα πρέπει να κάνουμε εκτίμηση. Θα πρέπει να καταγράφονται και οι σακούλες που είναι εντός πεδίου εφαρμογής από 15 μικρά εκτός του πεδίου εξαιρέσεων μέχρι 50 μικρά και αυτές που είναι μεγαλύτερες των 50 μικρών, οπότε να είμαστε σίγουροι ότι αυτό που κάνουμε είναι συμβατό με την γενικότερη Οδηγία για τις συσκευασίες που προβλέπει μείωση του βάρους των υλικών συσκευασίας.

Επίσης, θα καταγράφεται το μέσο μέγεθος ώστε να μπορούμε να πάμε από τον αριθμό στο βάρος και αντίστροφα. Στην περίπτωση που μετράμε αριθμό σακουλών, τότε το βάρος του reporting πέφτει στο λιανεμπόριο. Αυτοί θα πρέπει να μας δίνουν στοιχεία. Εάν πάμε σε στοιχεία παραγωγής, δηλαδή κοιτάξουμε το βάρος και πάλι έχουμε τις τρεις κατηγορίες μικρότερο από 15 μικρά, 15 με 50 μικρά και μεγαλύτερο από 50 μικρά, πάλι ρεπορτάρεται το μέσο βάρος, το reporting όμως τότε θα γίνεται από τους παραγωγούς. Αλλά είναι σημαντικό να υπάρχει μία συμφωνία πώς θα γίνεται αυτό και πώς θα κατανέμεται τυχόν αυτό το κόστος στους φορείς οι οποίοι μετέχουν αυτής της διαδικασίας.

Υπάρχει μία μικρή διαφορά η οποία σχετίζεται με τις απώλειες κατά την αλυσίδα της προμήθειας, δηλαδή από αυτό που παράγει ο παραγωγός μέχρι αυτό που εισάγει ο εισαγωγέας και καταναλώνει το λιανεμπόριο, υπάρχει μία φύρα αλλά αυτή η φύρα εκτιμάται ως πολύ μικρή με αποτέλεσμα οι δύο μεθοδολογίες να είναι περίπου ίδιες. Βέβαια, όπως σας είπα, κάποια κράτη- μέλη που έχουν ήδη στοιχεία από το κόστος ανά σακούλα από τις χρεώσεις είναι ευκολότερο να χρησιμοποιήσουν αυτή τη μεθοδολογία.

Συγγνώμη που πήρα λίγο περισσότερο χρόνο αλλά μια και υπήρξε τέτοια ερώτηση. Θα ήθελα μόνο να τονίσω ότι επειδή αυτή η μεθοδολογία δεν αναμένεται να υιοθετηθεί άμεσα, πρώτα θα έχουμε το μέτρο και μετά τη μεθοδολογία. Μην περιμένουμε δηλαδή πρώτα τη μεθοδολογία και μετά να επιβάλουμε το νομοθετικό μέτρο. Έχουμε ένα deadline για το νομοθετικό μέτρο, το οποίο προσπαθούμε και στόχος μας είναι, γιατί διαφορετικά θα έχουμε συνέπειες, να ανταποκριθούμε σε αυτό.

Ευχαριστώ.

Ι. ΚΑΣΣΕΛΙΜΗΣ: Δηλαδή τον αριθμό των σακουλών θα τον προσδιορίσουμε όλοι εμείς;

ΤΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα σας απαντήσω εγώ.

Σε συνέχεια αυτών που είπε η κυρία Καρποδίνη να πω ότι όντως αυτή η μελέτη παρουσιάζει κάποιες μεθοδολογίες και κάποια κράτη ακολουθούν με βάση το τόνάζ που

δηλώνει η παραγωγή είτε οι εισαγωγείς, κάποιοι άλλοι με βάση το λιανεμπόριο, τους retailers, κάποιοι τα έχουν μεικτά και τα δύο και υπάρχει και μια κατηγορία που πάει με το residual. Αυτό που ήθελα να πω εγώ σε σχέση με τις παρουσιάσεις που είδαμε σήμερα, έχουμε μία αβεβαιότητα και έχουμε και κάποια δεδομένα από την Οδηγία.

Σήμερα ακούσαμε δύο διαφορετικά νούμερα με βάση τις δύο μεθοδολογίες που προτείνει και αυτή η μελέτη της Ε.Ε., δηλαδή η παραγωγή αυτή τη στιγμή με όσα μας είπατε δίνει ένα νούμερο γύρω στις 200 σακούλες ανά άτομο και το λιανεμπόριο στις 363. Άρα, έχουμε ένα starting point το οποίο είναι λίγο αβέβαιο και το οποίο θα πρέπει να το δούμε, για να δούμε πόσο αυστηρά θα πρέπει να είναι τα μέτρα τα οποία θα λάβουμε για να πάμε στα δεδομένα, που θα σας πω σε λίγο. Σαφώς θα πρέπει να το δούμε, γιατί εκεί είτε υπάρχει μια διαφορά, όπως είπε ο κύριος Βαρελίδης, στις εισαγωγές είτε κάτι άλλο που θα πρέπει να το δούμε, ενδεχομένως κάποια από τα μέλη σας να μην έχουν δώσει τις σωστές ποσότητες.

Τώρα πάμε στα δεδομένα. Τα δεδομένα είναι η Οδηγία. Παρουσιάζει ένα ή και τα δύο μέτρα που είναι ο στόχος, οι 90 σακούλες το 2019, είτε το οικονομικό αντίτιμο είτε και τα δύο. Αυτό που φαίνεται ότι προκρίνεται με κάποιες συζητήσεις που έχουμε κάνει οι δημόσιοι φορείς είναι ότι θα πάμε στο οικονομικό αντίτιμο, άρα εφόσον πάμε στο οικονομικό αντίτιμο με κάποιον τρόπο θα καταγράφονται και οι σακούλες στο λιανεμπόριο και το δεύτερο είναι ότι ανεξάρτητα με το αν ο στόχος θα είναι ενδεικτικός ή υποχρεωτικός ή 90 σακούλες ανά άτομο- θα δούμε πώς θα περαστεί τελικά στην εναρμόνιση ως ένδειξη ή ως υποχρέωση- ανεξάρτητα από αυτό, θα έχουμε υποχρέωση εμείς σαν φορέας ξεκινώντας από τον ΕΟΑΝ να καταγράφουμε αυτές τις ποσότητες, άρα θα πρέπει να βρούμε έναν μηχανισμό καταγραφής. Οπότε και πάλι γυρίζουμε σε μια μεθοδολογία που θα πρέπει από κοινού να προσδιορίσουμε.

Βάσει και των υπόλοιπων εθνικών πολιτικών που έχουμε ενδεχομένως να υπάρχουν και οι δύο τρόποι σε εμάς, και η καταγραφή των παραγωγών ίσως μέσω της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού αλλά και του λιανεμπορίου που θα γίνεται μέσω του οικονομικού αντιτίμου. Αλλά εφόσον θα γίνουν και τα δύο, θα πρέπει να δούμε, σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να μας βγαίνουν δύο νούμερα. Τι θα δίνουμε στην Ε.Ε.; Άρα και πάλι θα πρέπει να καθίσουμε σε ένα τραπέζι, να μας δώσετε τα στοιχεία σας και να μας τα διαθέσετε πλήρως για να μπορέσουμε να βρούμε από κοινού μια μεθοδολογία ή έστω και δύο αλλά που θα συγκλίνουν.

Γ. ΣΠΑΝΟΣ εκπρόσωπος TERRA NOVA: Η TERRA NOVA είναι ένα από τους partner του έργου ήθελα να πω στον κύριο Μαντάνο, ότι το πρόβλημα με την πλαστική σακούλα όσον αφορά στις περιβαλλοντικές επιπτώσεις δεν είναι το βάρος της. Είναι το πλήθος της. Το πόσες πλαστικές σακούλες καταλήγουν στο περιβάλλον. Που σημαίνει ότι η πρόταση της μείωσης του βάρους κάθε σακούλας δεν θα λύσει αυτό το περιβαλλοντικό πρόβλημα. Στην Οδηγία δεν αναφέρεται αυτό το πράγμα.

Το δεύτερο είναι το εξής: ο κύριος τρόπος, όπως έχει αποδειχθεί, μεταφοράς και εξάπλωσης της πλαστικής σακούλας είναι η αερομεταφορά. Που σημαίνει ότι μια μείωση του βάρους ανά σακούλα, το οποίο σαφώς όσον αφορά το LC, το Lifecycle ... της παραγωγής του προϊόντος, ναι είναι καλό επειδή καταναλώνουμε λιγότερα fossil fuels κτλ. , απ' την

άλλη όμως αυξάνει τη δυνατότητα αερομεταφοράς, γιατί έχεις ένα πιο ελαφρύ προϊόν. Αυτός είναι και ο λόγος που δεν προτείνεται κάτι τέτοιο στην Οδηγία. Θέλω να πω αυτό θα μπορούσε να προταθεί, ας πούμε. Αυτό είναι το θέμα.

Ευχαριστώ.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Σωστή η παρατήρηση του κυρίου Σπανού. Η Ευρωπαϊκή Οδηγία δεν είναι τυχαίο ότι βάζει τεμάχια. Μιλάει για τεμάχια, άρα ακριβώς έχει αυτή τη λογική. Το τεμάχιο είναι που αν η φώκια μπλεχτεί...

ΕΚΤΟΣ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟΥ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Ναι, αλλά με βάση τα τεμάχια. Δίνει στόχο τεμάχια και από 'κει και πέρα σου λέει καν' το και με βάρος ισοδύναμο. Εκεί που λέει για βάρος, λέει για ισοδύναμα μέτρα που αντιστοιχούν. Άρα στην ουσία παραπέμπει πάλι στα τεμάχια. Είναι λογιστικό για να το υπολογίσεις.

Για να κλείσουμε και θα συνεχίσουμε την κουβέντα, η Οδηγία δεν έχει καταλήξει. Δεν είναι μια τελική Οδηγία. Έχει δρόμο μπροστά της. Να το ξεκαθαρίσουμε. Είναι ανοιχτά τα θέματα των οξοδιασπώμενων, των κομποστοποιησιμων πώς μπαίνουν και πολλά άλλα θέματα να ρυθμιστούν, οι μετρήσεις κλπ., άρα λοιπόν έχουμε πολύ δρόμο.

Εγώ βλέπω ότι ακούστηκαν πολλά θέματα σε σχέση με τις ποσότητες, νομίζω ότι δεν θα το καταλήξουμε σήμερα εννοείται, ίσως ένα από τα συμπεράσματα σήμερα να το δούμε μήπως μια μικρή ομάδα εργασίας να κάτσει να δουλέψει, άτυπη τυπική ό,τι θέλετε και να βγάλει μια συμφωνία αν μπορεί να υπάρξει. Να το δούμε αυτό και τώρα θα έλεγα να κάνουμε ένα διάλειμμα.

ΔΙΑΚΟΠΗ ΓΙΑ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Αντιστάθμιση αρνητικών επιπτώσεων στη βιομηχανία από την μείωση της χρήσης πλαστικής σακούλας

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ «Οδηγία 720/2015/ΕΕ και βασικές δυνατότητες αντιμετώπισης αρνητικών επιπτώσεων στη βιομηχανία» : Μπορούμε να ξεκινήσουμε το 2^ο μέρος του 2^{ου} φόρουμ το οποίο ίσως εάν στο πρώτο ήταν σίγουρο ότι δεν θα καταλήγαμε σε ένα νούμερο παραγωγής πλαστικής σακούλας κατά κεφαλή, νομίζω ότι στο δεύτερο μέρος υπάρχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον διότι θα συζητήσουμε δυνατότητες αντιμετώπισης αρνητικών επιπτώσεων στη βιομηχανία από τη μείωση της πλαστικής σακούλας.

Πριν ξεκινήσουμε, θα γίνουν δύο εισηγήσεις, μία δική μου και μία από τον κύριο Κασελίμη. Πριν ξεκινήσουμε έχει μοιραστεί ένα ερωτηματολόγιο που βρίσκεται μέσα στο φάκελο, αν θέλετε το απαντάτε. Οι Σύνδεσμοι το έχουν πάρει και με email πολλές μέρες πριν και μας το έχουν φέρει, αλλά όσοι είναι από βιομηχανίες αν θέλουν μας το απαντούν επι τόπου και μας το αφήνουν ή μας το ζητάτε και σας το στέλνουμε και μας το στέλνετε και

επίσης υπάρχει και ένα δεύτερο ερωτηματολόγιο που έχει μοιραστεί από το Πάντειο Πανεπιστήμιο το οποίο όποιος θέλει το απαντάει και αν έχει κάποια απορία μιλάει με τα στελεχη του Παντείου, θα έλεγα και εκτός αιθούσης εάν υπάρχει θέμα διευκρινίσεων για να απαντηθεί και αυτό το ερωτηματολόγιο.

Υπάρχει κάποιος από τους δύο συνδέσμους, κάποιο μέλος που δεν πήρε το ερωτηματολόγιο που είναι μέσα στο φάκελο; Νομίζω όλοι των δύο συνδέσμων πρέπει να το πήρατε, είναι μέσα στο φάκελο το ερωτηματολόγιο, είτε μας το απαντάτε σήμερα είτε μας το ζητάτε και σας στέλνουμε με email το ίδιο ερωτηματολόγιο να μας το στείλετε.

Οπότε προχωράμε. Θα προσπαθήσω να συνοψίσω κάποια πράγματα σε σχέση με τις βασικές δυνατότητες αντιστάθμισης αρνητικών επιπτώσεων στη βιομηχανία από τη μείωση της πλαστικής σακούλας. Είχα συμπεριλάβει και εγώ κάποια πράγματα με την Οδηγία τα οποία ακούστηκαν και νομίζω δεν χρειάζεται να πούμε περισσότερα, απλώς κάποια παρατήρηση, ότι η Οδηγία όπως βλέπουμε μιλάει πως είτε θα πάμε με μέτρα για να φτάσουμε στις 40 σακούλες κατά κεφαλή το 2025, είτε θα χρεώνουμε τη σακούλα, αλλά δίνει το στίγμα η Οδηγία και το πνεύμα ότι θέλει να μειώσουμε τα τεμάχια. Εκεί που αναφέρεται για θέματα βάρους, εννοεί κατά αναλογία αναφερόμενη στα τεμάχια. Αν μειώσεις τα τεμάχια μειώνεις το βάρος και μπορείς να το μετρήσεις με βάρος κτλ. Ίσως θα πρέπει να το διευκρινίσει πιο συγκεκριμένα η Οδηγία σε επόμενες αιτιολογήσεις της αλλά το πνεύμα είναι αυτό.

ΕΚΤΟΣ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟΥ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Είναι υποκειμενικό, αλλά δεν είναι υποκειμενικό ότι δίνει νούμερο τόσα τεμάχια κατά κεφαλή που θέλουμε να φτάσουμε. Αυτό είναι αντικειμενικό. Το ισοδύναμο σε βάρος εννοεί στα τεμάχια, άρα εάν μειώσεις τα πολύ βαριά...

ΕΚΤΟΣ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟΥ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Ναι, αλλά το ισοδύναμο με βάση τα τεμάχια. Άρα σου λέει μπορεί να μειώσεις πολύ το βάρος αλλά τα τεμάχια τα μειώνεις λίγο. Εν πάση περιπτώσει είναι θέμα διευκρινίσεων και απ'την Οδηγία... εντάξει ο καθένας... θα περιμένουμε την Οδηγία αν χρειάζεται.

ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ: Αυτό δείχνει τα κενά και τις αδυναμίες που υπάρχουν.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Είπαμε ότι η Οδηγία δεν είναι στο τέλος της. Έχει πολύ δρόμο ακόμα μέχρι να εφαρμοστεί και να διευκρινιστεί. Οι στόχοι που θέτει και τα μέτρα τα βλέπουμε από εκεί και πέρα βλέπετε ότι λέει μέχρι 27 Μαΐου πρέπει να καθορίσουμε τη μέθοδο μέτρησης. Δεν το έχει κάνει αυτό ακόμα επίσημα η Ε.Ε., ελπίζουμε πολύ σύντομα θα το ολοκληρώσει και αυτό και θα καταλήξουμε σε κάποιες μεθόδους που ακούστηκαν εδώ, γιατί υπάρχει το report της EUNOMIA, επίσης θα πρέπει μέχρι το 2018 τα κράτη-μέλη να υποβάλουν τα στοιχεία.

Άρα, λοιπόν, έχουμε χρόνο και γι αυτό και βέβαια θα πρέπει να ενθαρρύνουν εν τω μεταξύ και τη διοργάνωση εκστρατειών και ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης για να πάμε γρήγορα προς την επίτευξη των στόχων και βέβαια μέχρι τον Μάιο του 2017 θα πρέπει να

δούμε το θέμα των οξοδιασπώμενων στις Βρυξέλες, που η τάση, από ότι καταλαβαίνω, δεν είναι τόσο καλή για τις οξοδιασπώμενες και για έναν επιπλέον λόγο που δεν ακούστηκε σήμερα, είναι ότι έχουν προβλήματα και στην ανακύκλωση, πέρα από το ότι διασπώνται σε μικρά κομματάκια, άρα επιταχύνουν τη διαδικασία των επιπτώσεων στο θαλάσσιο περιβάλλον κτλ. ενδεχομένως και στην υγεία, είναι ότι δεν τις θέλουν και οι ανακυκλωτές γιατί περιέχουν τα πρόσθετα μέσα οι οξοδιασπώμενες, οι οποίες εάν περάσουν σε ένα προϊόν πολυαιθυλενίου, δημιουργούν προβλήματα διάσπασης και εκεί, οπότε δεν τα θέλουν ούτε στην ανακύκλωση.

Άρα, λοιπόν, μέχρι τις 27 Νοεμβρίου μεριμνούν για τη σήμανση των βιοαποικοδομήσεων, τίθεται και το θέμα της σήμανσης και των κομποστοποιήσιμων, όπως λέμε εμείς, για να το διακρίνουμε από τις οξοδιασπώμενες και τις βιοδιασπώμενες τις λεγόμενες και βέβαια πρέπει να εφαρμοστούν όλα αυτά μέχρι τις 27 Νοεμβρίου του 2016, το οποίο έφτασε. Αυτά λέει η Οδηγία.

Να συνοψίσουμε λιγάκι κάποια πράγματα που ακούστηκαν, κάποια που δεν ακούστηκαν και κάτι να σας πω και εγώ σε σχέση με ένα καινούργιο νόμο, να διευρύνουμε το έυρος με την παραγωγή πλαστικής σακούλας στην Ελλάδα.

Υπάρχουν τα στοιχεία του 2010 που μιλάνε για 242 σακούλες κατά κεφαλή, άρα πρέπει να πάμε σε 40 το 2025, άρα αυτό ισοδυναμεί σε μια μείωση 83% περίπου εάν ισχύει το 242, υπάρχει μελέτη του I.E.L.K.A. που μας παρουσιάστηκε και μιλά για 363 σακούλες για να πάμε στις 40 μιλάμε για μία μείωση 89%, υπάρχει και μια εκτίμηση που κάναμε εμείς στο LIFE DEBAG, η οποία όμως δεν στηρίζεται στις μεθοδολογίες που ακούστηκαν αλλά έχει να κάνει με την ανακύκλωσή τους στα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης, όπου υπήρχαν στοιχεία για το 2012 τα οποία αξιοποιήσαμε. Βέβαια, τα στοιχεία ανακύκλωσης αφορούσαν το σύνολο του φιλμ άρα μιλάμε για ένα μέγιστο όριο που προκύπτει από αυτό τον υπολογισμό, γιατί είναι και οι μεγάλες σακούλες είναι και φιλμ που σε κάποιο μικρό ποσοστό δεν είναι στις πλαστικές σακούλες. Άρα αυτό το άνω όριο, για να θέσουμε και ένα άνω όριο, είναι οι 500 σακούλες περίπου.

Άρα, λοιπόν, η Ελλάδα θα βρίσκεται ανάμεσα στο κάτω όριο το 200 σακούλες που ακούστηκε σήμερα με το 500, άρα η αλήθεια βρίσκεται κάπου στη μέση; Δεν ξέρω. Θα το δούμε. Είναι αντικείμενο του τελικού υπολογισμού. Αλλά εκεί βρισκόμαστε. Τουλάχιστον καθορίσαμε από τις σακούλες, από τις ποσότητες που πήγαν για ανακύκλωση φιλμ, όπου η συντριπτική πλειοψηφία είναι πλαστική σακούλα, αλλά αφορούσε και σακούλες μεγαλύτερου βάρους, άρα λοιπόν κάναμε μία εκτίμηση μέγιστη άνω ορίου.

Δυστυχώς, τα στοιχεία στην Ελλάδα, όπως ξέρετε, η χώρα μας είναι μια χώρα που δεν έχει στοιχεία, δεν μετράμε, άρα είναι πολύ δύσκολο να βρεις στοιχεία και να κάνεις εκτιμήσεις. Υπάρχει και το εμπορικό απόρρητο που υπάρχει στις βιομηχανίες και στο λιανεμπόριο που η κατανάλωση πλαστικής σακούλας ισοδυναμεί με τζίρους πωλήσεων προϊόντων και δεν δίνονται εύκολα τα στοιχεία. Άρα, λοιπόν, υπάρχουν προβλήματα σε αντίθεση με το εξωτερικό, που αυτά τα πράγματα είναι πιο εύκολο να τα συγκεντρώσεις.

Εάν μιλήσουμε για τις 500 σακούλες υποθετικά, τότε μιλάμε για μία μείωση 92%. Εκείνο που θέλουμε να καταλήξουμε είναι ποιο; Ότι είτε μιλήσουμε για τις 220 σακούλες που είτε σήμερα η βιομηχανία με αναγωγή σωστά του πληθυσμού είτε μιλήσουμε για τις 500, η μείωση που πρέπει να πετύχουμε είναι από 80 τόσο τοις εκατό μέχρι 90 τόσο τοις εκατό. Άρα δεν έχουμε επί της ουσίας τόσο μεγάλη απόκλιση στο στόχο της ποσοστιαίας μείωσης που πρέπει να πετύχουμε. Δυστυχώς ή ευτυχώς, πρέπει να πετύχουμε μία μεγάλη ποσοστιαία μείωση.

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ (ΕΚΤΟΣ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟΥ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ): ...Δηλαδή το 200 να το κάνεις 40;

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Να πω ότι είναι ακόμα πιο σχετικά τα νούμερα. Θα συμφωνήσω δεν θα διαφωνήσουμε κύριε Κασελίμη. Να πω ότι είναι ακόμα πιο σχετικά και για τους λόγους που θα αναφερθώ παρακάτω στα θέματα της αντιστάθμισης. Το μεγάλο ερώτημα για τη βιομηχανία είναι, εάν εφαρμόσουμε την Οδηγία και πάμε στις 40 σακούλες από τις όποιες είμαστε σήμερα, θα το βρούμε πόσο είμαστε, θα μειωθεί ο κύκλος εργασιών της βιομηχανίας; Θα μειωθεί η απασχόληση στη βιομηχανία; Είναι ζητήματα που μας ενδιαφέρουν και ενδιαφέρει και τη βιομηχανία, ενδιαφέρει και την κοινωνία.

Η απάντηση είναι ότι εμείς δεν έχουμε δώσει απάντηση σε αυτό. Δεν είμαστε σίγουροι αν θα μειωθεί ο κύκλος εργασιών, διότι υπάρχουν εναλλακτικές επιλογές της βιομηχανίας. Ενδεχομένως να δούμε μείωση κάπου και αύξηση κάπου αλλού. Το τι θα γίνει σαν τελικό αποτέλεσμα, ειλικρινά δεν μπορώ να το απαντήσω εγώ αυτή τη στιγμή, γι' αυτό και είμαστε εδώ και συζητάμε. Εγώ αυτό το οποίο θα παρουσιάσω τώρα είναι να δούμε αυτές τις αυξομειώσεις, από πού περιμένουμε μείωση τζίρου λόγω εφαρμογής της Οδηγίας, από πού περιμένουμε μία αύξηση κατανάλωσης σε άλλο επίπεδο και όχι κατ' ανάγκη στα πλαίσια εφαρμογής της Οδηγίας, διότι όπως πολύ σωστά αναφέρθηκε το θέμα της πλαστικής σακούλας η οποία είναι για την τοποθέτηση απορριμμάτων δεν υπάγεται σήμερα στην Οδηγία και θα έχει παρενέργειες η εφαρμογή της Οδηγίας για την πλαστική σακούλα, θα έχει παρενέργειες θετικές για την παραγωγή πλαστική σακούλας για τα απορρίμματα.

Άρα, λοιπόν, το πρώτο που πρέπει να θέσουμε είναι για να αντισταθμιστεί η μείωση του τζίρου της βιομηχανίας έχει να κάνει καταρχήν με το θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων. Έχουμε σημαντικές εξελίξεις στο θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων και εδώ είναι εκπρόσωποι του Υπουργείου Περιβάλλοντος που αφορά κυρίως, διότι εάν δούμε τους στόχους τους ΕΣΔΑ, θα δούμε ότι σε εκείνο που μας αφορά σε σχέση με τις πλαστικές σακούλες, έχει πολύ ενδιαφέρον ο στόχος του ΕΣΔΑ για 40% χωριστή συλλογή των οργανικών υλικών, των βιοαποβλήτων των λεγόμενων, άρα απόβλητα τροφίμων, απόβλητα εστίασης, κλαδέματα, αλλά τα κλαδέματα είναι μια άλλη ιστορία, κυρίως είναι απόβλητα τροφίμων που παράγονται από κατοικίες και από την εστίαση, κάθε είδους εστίαση, το οποίο λέει η Οδηγία πρέπει κατά 40% να κάνουμε διαλογή στην πηγή μέχρι το 2020.

Αντιλαμβάνεστε ότι αν αυτός ο στόχος, που κατά τη γνώμη μου δεν είναι εφικτός, αλλά δεν έχει σημασία αν θα είναι εφικτός το 2020 ή αν θα τον πιάσουμε λίγο αργότερα, όσο η πολιτική που πρέπει να εφαρμόσουμε για να πάμε να πιάσουμε κάποια στιγμή αυτόν τον στόχο και εδώ είναι το ενδιαφέρον και για τη βιομηχανία. Δηλαδή διεθνώς έχουμε δει ότι για να κάνουμε χωριστή συλλογή των βιοαποβλήτων, αυτό μπορεί να γίνει με δύο πρακτικά

τρόπους. Ο ένας είναι να βάλουμε χωριστό κάδο ο οποίος θα είναι μόνο για τα οργανικά και έχουμε συμφωνήσει στην Ελλάδα- υπάρχουν και πολλά που συμφωνούμε- ότι το χρώμα του θα είναι καφέ. Καφέ χρώματος θα είναι αυτός ο κάδος και εκεί μπορούμε

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ: Συμφωνήσαμε στο χρώμα αλλά δεν έχουμε κάνει τίποτα άλλο.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Δεν έχουμε κάνει τίποτα άλλο. Σε αυτό συμφωνούμε, ναι.

Όμως η χρήση του καφέ κάδου του ξεχωριστού μπορεί να συνοδευτεί και μάλλον θα συνοδευτεί με χρήση ανάλογης σακούλας για να τοποθετούμε προσωρινά τα οργανικά για να μπαίνουν στον καφέ κάδο. Μπορεί να μπαίνουν και χύμα αλλά θα χρησιμοποιηθεί και η σακούλα. Επίσης, μπορεί να γίνει η χωριστή συλλογή των οργανικών και με χωριστή σακούλα, δηλαδή δεν είναι ανάγκη να έχουμε κάδο, μπορούμε να έχουμε σακούλα και να μαζεύουμε τα οργανικά που σημαίνει ότι πρέπει να είναι πιο χοντρή η σακούλα, πιο γερή, να μην τρυπιέται, η οποία μάλλον θα είναι και αυτή καφέ χρώματος για να είναι το ίδιο χρώμα με τον καφέ κάδο. Αναλόγως, λοιπόν, τι θα επιλεγεί.

Από πλευράς κοινωνίας, συμφέρει πιο πολύ ο καφέ κάδος με την έννοια ότι μπορώ να βάζω και χύμα τα προϊόντα μέσα, δεν χρειάζεται να παίρνω σακούλα συνεχώς για να βγάζω τα οργανικά μου, γιατί, όπως πολύ σωστά αναφέρθηκε, η Ελλάδα είναι μία ζεστή χώρα άρα η αποκομιδή θα γίνεται δύο ή τρεις φορές την εβδομάδα, άρα πρέπει κατά ανάλογο τρόπο να βγάλουμε δύο – τρεις φορές την εβδομάδα, δύο ή τρεις σακούλες την εβδομάδα, άρα σημαίνει ότι δεν μπορούν να είναι πάρα πολύ μεγάλες αυτές οι σακούλες διότι μπορεί να μυρίσουν κτλ, θα είναι μικρότερες. Άρα εδώ πέρα υπάρχει μία περίπτωση να αυξηθεί η χρήση της σακούλας που θα πηγαίνει για τα οργανικά.

Για να πετύχουμε τους στόχους του ΕΣΔΑ, το 40% μέχρι το 2020, θα πρέπει η Πολιτεία πάρα πολύ γρήγορα να κινηθεί. Εμείς έχουμε περιγράψει πώς πρέπει να κινηθεί η Πολιτεία για να πετύχει αυτό το στόχο, το έχουμε προτείνει και στο Υπουργείο με διάφορους τρόπους. Καταρχήν, θα πρέπει να καλυφθεί η χώρα μέχρι το 2020 με κάδους ή με ρεύματα χωριστής συλλογής, καφέ κάδους ή καφέ σακούλα ανλόγως τι θα επιλεγεί ή συνδυασμό και των δύο και το δεύτερο είναι να γίνουν υποδομές. Το να μαζεύεις οργανικά χωρίς να έχεις φτιάξει υποδομές, πού θα πάει να γίνει η κομποστοποίηση είναι δώρο άδωρο άρα πρέπει να πάνε μαζί.

Θα πει κάποιος προλαβαίνουμε σε τέσσερα χρόνια να στήσουμε τις υποδομές; Η απάντηση είναι, ναι, προλαβαίνουμε. Γιατί η φύση της τεχνολογίας της κομποστοποίησης μπορεί να γίνει με μηχανικούς κομποστοποιητές από αύριο με έτοιμα μηχανήματα, άρα μπορούν να στηθούν αύριο, μπορεί να φτιάξουμε μικρές, δημοτικές μονάδες κομποστοποίησης μέσα σε λίγους μήνες και μπορούμε μέσα σε έναν χρόνο, δύο χρόνια να στήσουμε και μονάδες κομποστοποίησης.

Άρα, λοιπόν, τις υποδομές εάν θέλει η χώρα μας μπορεί να τις στήσει μέχρι το 2020 με ένα χρονοδιάγραμμα. Για να γίνει όμως αυτό, θα πρέπει να αναπτύξει αποτελεσματικά χρηματοδοτικά εργαλεία και προγράμματα βέβαια ενημέρωσης των πολιτών για να πετύχει η διαλογή στην πηγή. Άρα, λοιπόν, ένα δύσκολο εγχείρημα το οποίο βέβαια εμείς το

προτείνουμε και μπορεί να ωφελήσει πάρα πολύ τη βιομηχανία, διότι θα αυξηθεί η κατανάλωση σακούλας για τα οργανικά.

Θα πούμε τώρα τι μπορεί να είναι και αυτή η σακούλα. Η σακούλα αυτή πρέπει να είναι πάχους μεγαλύτερου από 50 μικρά. Πρέπει να είναι γερές σακούλες, πρέπει να μην τρυπιούνται εύκολα, άρα λοιπόν μιλάμε για μεγαλύτερες σακούλες που έχουν μια αξία, άρα δημιουργούν κύκλο εργασιών για τη βιομηχανία.

Επίσης, μπορεί να είναι και κομποστοποιήσιμες αυτές οι σακούλες να είναι παραγμένες δηλαδή από καλαμπόκι, πατάτα κτλ. άρα και η πρόταση η δικιά μας είναι πως αυτό είναι το καλύτερο εκ των πραγμάτων, για να μπορούν να αντέχουν τις καταπονήσεις, το αναποδογύρισμα κτλ., πρέπει να είναι κομποστοποιήσιμες, θα είναι η βέλτιστη επιλογή διότι κατά τεκμήριο θα πηγαίνουν για κομποστοποίηση άρα και η πλαστική σακούλα, η κομποστοποιήσιμη σακούλα και αυτή να έχει τέτοιες προδιαγραφές ώστε να μπορεί να κομποστοποιηθεί και να περάσει στο προϊόν, στο κομπόστ.

Άρα είναι ένα πολύ σημαντικό πεδίο εγώ πιστεύω ανάπτυξης της βιομηχανίας και μάλιστα από τεχνικής πλευράς μια βιομηχανία που σήμερα παράγει την κλασική πλαστική σακούλα μπορεί να παράξει με κάποιες τροποποιήσεις και βελτιώσεις και ρυθμίσεις και κομποστοποιήσιμη σακούλα ή πλαστική σακούλα για τα οργανικά. Άρα, εδώ είναι ένα σημαντικό πεδίο αντιστάθμισης της πιθανής μείωσης του κύκλου εργασιών ή των εργαζομένων.

Ένα δεύτερο είναι αλλαγές στο υλικό. Να αλλάξουμε το υλικό. Ακούστηκε πάρα πολύ σωστά στο πρώτο μέρος της συζήτησης ότι *«μα καλά, μειώνουμε την πλαστική σακούλα μεταφοράς αλλά η Οδηγία αναφέρεται εκεί και σταματάει, θα αυξηθεί όμως η πλαστική σακούλα για τα σκουπίδια»*. Άρα, λοιπόν, τι κάνουμε; Τι βελτιώνουμε; Καταρχήν να πούμε το εξής. Η πλαστική σακούλα για τα σκουπίδια είναι πολύ μεγαλύτερη. Άρα, μιλάμε για λιγότερες. Η πλαστική σακούλα για τα σκουπίδια καταλήγει σίγουρα στα σκουπίδια, στις χωματερές, άρα δεν πάει στο περιβάλλον. Είναι βαριά άρα δεν μεταφέρεται από τον αέρα. Άρα από πλευράς περιβαλλοντικών επιπτώσεων για τις οποίες βγήκε η Οδηγία είναι καλύτερο να πάμε σε παραπάνω πλαστικές σακούλες που είναι σχεδιασμένες για τα σκουπίδια, παρά να μείνουμε στο σημερινό σύστημα. Έτσι κι αλλιώς είναι καλύτερο από περιβαλλοντικής πλευράς. Η Οδηγία για την πλαστική σακούλα δεν βγήκε γιατί έχει επιδράσεις στην κλιματική αλλαγή η πλαστική σακούλα. Να το ξεκαθαρίσουμε, το έχουμε πει πολλές φορές. Βγήκε γιατί έχει επιπτώσεις στα θαλάσσια οικοσυστήματα και σοβαρότατο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, διότι τα μικροπλαστικά περνάνε στην τροφική αλυσίδα

Άρα, λοιπόν, περνώντας σε περισσότερες και βαρύτερες σακούλες για τα σκουπίδια μειώνουμε τον κίνδυνο τον οποίο ήρθε να αντιμετωπίσει η Οδηγία για τη σακούλα. Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Αλλά περιβαλλοντικά σαν υλικά, σαν πρώτες ύλες μπορεί να έχουμε αύξηση των πρώτων υλών για αυτή τη σακούλα. Όμως εάν αυτή η σακούλα είναι κομποστοποιήσιμη τότε πλέον δεν έχουμε πρόβλημα από περιβαλλοντική πλευρά, γιατί και η σακούλα θα πηγαίνει και αυτή για κομποστοποίηση και αυτή είναι και η πρόταση η δική μας ότι μπορούμε να περάσουμε από 'κει που χρειαζόμαστε σακούλες λεπτές μια χρήσης, γιατί η πλαστική σακούλα η σημερινή έχει μια χρησιμότητα και αντιλαμβανόμαστε ότι

μπορεί να υπάρξουν χρήσεις πλαστικής σακούλας ελαφριάς και στο μέλλον, αναγκαίες για την κοινωνία μας και αυτές τι θα είναι; Η απάντηση που δίνουμε εμείς είναι να είναι κομποστοποιήσιμες. Είδαμε ότι από την Οδηγία εξαιρούνται οι κάτω από 15 μικρά. Αυτές μπορούν να γίνουν κομποστοποιήσιμες. Είδαμε ότι εξαιρούνται οι πάνω από 50 μικρά...

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ (εκτός μικροφώνου): Κάτω από 15 μικρά κομποστοποιήσιμες με το παρόν επίπεδο

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Είναι πιο δύσκολο τεχνικά. Είναι δύσκολο, το ξέρουμε και θα το δούμε.

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ (εκτός μικροφώνου): Αν βέβαια κρίνουμε ότι τα κομποστοποιήσιμα πριν τρία χρόνια ήταν σε πολύ πιο μικρή ηλικία και σήμερα είναι πολύ πιο βελτιωμένο, ε βέβαια...

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Σίγουρα εκεί ποντάrouμε. Η τεχνολογία και η εξέλιξη μπορεί να μας δώσει λύσεις και ποντάrouμε σε αυτό σαν κοινωνία, άρα θα πρέπει να είμαστε ανοιχτοί σε κομποστοποιήσιμες σακούλες. Οι συζητήσεις που γίνονται σε προωθημένο επίπεδο όπως στην Αμερική κλπ. είναι ότι στο μέλλον θα περάσουμε όχι μόνο σε σακούλες αλλά και σε πολλά άλλα πλαστικά προϊόντα, σε κομποστοποιήσιμα προϊόντα. Αυτή είναι η τάση.

Βέβαια, να μην ξεχνάμε ότι η κομποστοποιήσιμη πρώτη ύλη είναι τριπλάσιου κόστους. Να το πούμε αυτό, άρα θα επιβαρύνει τους καταναλωτές με ένα παραπάνω κόστος αλλά μιλάμε για ένα κόστος σήμερα η πλαστική σακούλα είναι 1 λεπτό, αύριο θα πάει 3 λεπτά αν ήταν κομποστοποιήσιμη. Για τέτοιες διαφορές μιλάμε. Άρα, το υλικό μπορεί να μας βοηθήσει να πάμε σε κομποστοποιήσιμη η οποία μπορεί να παραχθεί από τη σημερινή βιομηχανία και είναι σημαντικό. Άρα, μπορεί να αντισταθμίσει ακόμα περισσότερο τη μείωση.

Μετά, αλλαγές στο εμπόριο με αύξηση της κατανάλωσης των σακουλών για τα απορρίμματα. Το είπαμε πριν. Σήμερα αναφέρθηκε επίσης ένα νούμερο από το Ι.Ε.Λ.Κ.Α., η μέση τιμή της πλαστικής σακούλας για τα απορρίμματα είναι γύρω στα 9 λεπτά, από 4-5 μέχρι 15 λεπτά, αυτό έχει να κάνει και με το να δούμε και το αντίτιμο χρέωσης της πλαστικής σακούλας, δηλαδή θα πρέπει στη συζήτηση που θα γίνει σε επόμενα φόρουμ να δούμε πόσο πρέπει να είναι αυτό το αντίτιμο, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι ο μέσος όρος της πλαστικής σακούλας για τα σκουπίδια κοστίζει 9 λεπτά.

Άρα, λοιπόν, ένα αντίτιμο το οποίο θα ήταν πολύ κάτω από μπορεί τον άλλο να τον συμφέρει αν θέλει να αγοράσει με 2, 3 λεπτά αν πούμε ότι αυτό θα είναι το αντίτιμο στη σακούλα την κλασική από το να αγοράσει τη σακούλα των απορριμμάτων, άρα είναι μια συζήτηση που θα πρέπει να την κάνουμε στο μέλλον. Η σακούλα λοιπόν των απορριμμάτων μπορεί να αντισταθμίσει και αυτή, όπως είπαμε, ένα σημαντικό μέρος της μείωσης του κλάδου που μπορεί να υποστεί την εφαρμογή της Οδηγίας και βέβαια υπάρχει άλλη μια επιλογή, η οποία έχει να κάνει με την αύξηση της κατανάλωσης πλαστικών σακουλών πολλών χρήσεων.

Υποτιθεται ότι η σακούλα μιας χρήσης είναι το «κακό», το πρόβλημα. Δεν είναι το υλικό το πρόβλημα, το επαναλαμβάνουμε και εμείς. Δεν είναι το υλικό. Μπορεί να έχεις μια πολύ όμορφη, πολύ καλή πλαστική σακούλα, μια τσάντα που μπορεί να είναι βαριά και να κάνει

εκατοντάδες χρήσεις και να είναι πολύ καλή περιβαλλοντικά. Άρα, λοιπόν, τέτοιες σακούλες η βιομηχανία μπορεί να τις παράξει. Θα έλεγα ότι μέχρι 180 μικρά, απ' ότι μπορώ να υποθέσω, μπορούν να παραχθούν... υπερβολικό είναι; Θα το δούμε ανά βιομηχανία... ναι, είναι πολύ μεγάλες, πολύ βαριές οι 180 αλλά θέλω να πω ότι υπάρχουν βιομηχανίες που μπορούν να φτάσουν μέχρι εκεί. Φανταστείτε τώρα σακούλες...

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ (εκτός μικροφώνου): 180 μικρά, για να έχουμε μια εικόνα είναι εκείνα τα πλαστικά που χρησιμοποιούνται στα θερμοκήπια.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Το αναφέρω, γιατί μπορούν να παραχθούν πολύ καλές τσάντες από πλαστικό με μεγάλο πάχος και με μεγάλη ανθεκτικότητα και με πάρα πάρα πολλές χρήσεις από τη βιομηχανία. Άρα, λοιπόν, για εμένα θα πρέπει η βιομηχανία να δει πώς θα προσανατολιστεί και προς αυτήν την κατεύθυνση. Κάθε βιομηχανία θα δει τα δικά της τεχνικά και οικονομικά δεδομένα και το πού θα πάει και πώς θα αναπτυχθεί η αγορά αναλόγως την εφαρμογή της Οδηγίας. Άρα, εκείνο που βλέπω εγώ με πολύ χαρά είναι ότι υπάρχουν εναλλακτικές επιλογές για τη βιομηχανία και είμαι περισσότερο αισιόδοξος να λέω ότι δεν θα μειωθεί ο κύκλος εργασιών και περισσότερο να λέμε ότι μάλλον μπορεί και να αυξηθεί ο κύκλος εργασιών γιατί θα πάμε σε μια άλλη πιο καλή αγορά, με μεγαλύτερη αξία ίσως για τους καταναλωτές που θα πρέπει να πληρώνουν κάτι παραπάνω.

Μπαίνει και ένα άλλο ερώτημα. Ωραία, καταργούμε την πλαστική σακούλα σε έναν πολύ μεγάλο βαθμό, αυτή που ξέρουμε. Να πάμε στη χάρτινη; Το είδαμε σε πολλές χώρες ότι πήγανε στην χάρτινη. Δόθηκε από το λιανεμπόριο δωρεάν η χάρτινη σακούλα και είδαμε εκεί που είχαμε άπειρες πλαστικές, να έχουμε άπειρες χάρτινες μετά, που και η χάρτινη έχει κλιματικό αποτύπωμα κ.ό.κ. και μάλιστα μεγαλύτερο και από την πλαστική σακούλα. Μιλάμε για τον συνήθη τύπο χάρτινης σακούλας με τον συνήθη τύπο πλαστικής σακούλας.

Μελετώντας συγκριτικά τα διάφορα είδη της πλαστικής σακούλας μιας χρήσης με άλλα εναλλακτικά είδη, όπως είναι η κομποστοποιήσιμη, η χάρτινη, η πάνινη, το διχτάκι, η πλαστική πολλών χρήσεων, η τσάντα, το καρότσι και πολλές άλλες επιλογές που υπάρχουν με αποχρώσεις ή συνδυασμούς αυτών των βασικών επιλογών είδαμε ότι εάν αντικαταστήσουμε τη σημερινή πλαστική σακούλα μιας χρήσης με χάρτινη, δεν είναι η πιο ενδεδειγμένη επιλογή. Όλες οι άλλες εναλλακτικές επιλογές είναι καλύτερες από τη χάρτινη σακούλα, αρκεί βέβαια, όπως είπαμε στο 1ο φόρουμ, να χρησιμοποιούνται πάρα πολλές φορές και εξαντλητικά.

Άρα, λοιπόν, δεν βλέπουμε την χάρτινη σακούλα να πρέπει να αντικαταστήσει τη σημερινή πλαστική αλλά βέβαια η αγορά είναι δυναμική και θα το δούμε.

Αυτά είχα να καταθέσω. Βέβαια, υπάρχουν κι άλλα θέματα. Οι κομποστοποιήσιμες σακούλες, για παράδειγμα, μας ειπώθηκε ότι δεν είναι εύκολο κάποια κομμάτια που κόβεις για να την παράξεις να ανακυκλωθούν επί τόπου κτλ. Άρα, νομίζω ότι θα πρέπει ίσως να δούμε ακόμα πιο τεχνικά θέματα και εδώ ευελπιστούμε ότι η βιομηχανία σε αυτό θα μας βοηθήσει πάρα πολύ να δούμε και τις λεπτομέρειες των τεχνικών θεμάτων, για να μπορούμε να καταλήξουμε όσο γίνεται καλύτερα. Πάντως εγώ από ότι έχω δει μέχρι τώρα είμαι αισιόδοξος ότι μπορούμε να το λύσουμε το θέμα πλαστική σακούλα προς όφελος και της βιομηχανίας και των καταναλωτών και του περιβάλλοντος. Είμαι αισιόδοξος.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή. Θα δώσω τον λόγο τώρα στον κύριο Κασελίμη. Είναι εδώ η εισήγηση;

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ: Εγώ πριν αρχίσω την παρουσίασή μου ήθελα να πω δυο πράγματα, πρώτον για τις βιοαποικοδομήσιμες σακούλες μία δυσκολία η οποία θα υπάρξει είναι ότι δεν μπορείς να τις έχεις στον ίδιο χώρο παραγωγής μαζί με τις συμβατικές σακούλες. Γιατί είναι δύο προϊόντα τα οποία δεν παντρεύονται μεταξύ τους. Αλλά είναι προβλήματα τα οποία θα λύσει η βιομηχανία.

Το δεύτερο, όσον αφορά τις οξοβιοδιασπώμενες που νομίζω ότι υπάρχει μία σύγχυση, είναι ότι οι οξοβιοδιασπώμενες από τη φύση τους έχουν μια διάρκεια ζωής 8 – 10 μήνες. Μετά τους δέκα μήνες αρχίζουν αυτά τα πρόσθετα να επιδρούν και να διασπούν τον πλαστικό ιστό. Επομένως, λοιπόν, αν τη σακούλα τη χρησιμοποιήσεις προς ανακύκλωση μέσα σε αυτό το , δεν θα έχει κανένα πρόβλημα. Απ' τη στιγμή που δρουν αυτά τα χημικά, τότε πλέον δεν μιλάμε για πλαστικό, επομένως δεν ανακυκλώνεται και η λογική των οξοβιοδιασπώμενων δεν είναι να έχεις μία σακούλα για να την ανακυκλώσεις εσαεί όποτε εσύ θέλεις. Την χρησιμοποιείς σήμερα τη σακούλα αυτή, την ανακυκλώνεις και αυτό γίνεται αυτή τη στιγμή στα εργοστάσια, την αναγεννάς, την αναπαράγεις σήμερα, την αναγεννάς αύριο και την χρησιμοποιείς μεθαύριο. Αν όμως παρ' ελπίδα αυτή φύγει στο περιβάλλον, τα πρόσθετα αυτά βοηθούν στη διάσπασή της.

I. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ - Προτάσεις από τον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Πλαστικών Ελλάδος (Σ.Β.Π.Ε.)

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Να ευχαριστήσουμε τον κύριο Κασελίμη.

Αν υπάρχουν τοποθετήσεις από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, από τη βιομηχανία, από τον ΕΟΑΝ και από τους εταίρους θα γίνει η συζήτηση τώρα για όλα τα θέματα.

Να ξεκινήσει ο κύριος Βαρελίδης.

Π. ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ: Καταρχήν, Φίλιππε, θέλω να σε ευχαριστήσω για μία πολύ ισορροπημένη και εμπειριστατωμένη παρουσίαση που έκανες. Το λέω, γιατί η πλαστική σακούλα προσφέρεται καμιά φορά για εύκολη κριτική και στοχοποίηση, παρόλα αυτά νομίζω η προσέγγισή του ήταν πολύ ισορροπημένη και συμφωνούμε πλήρως σε αυτήν την προσέγγιση.

Παρακολούθησα την παρουσίαση του κύριου Κασελίμη με ενδιαφέρον αλλά θα πρέπει να σημειώσω κάποια πράγματα. Πρώτον, ότι από το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας δεν εξαιρούνται οι βιοαποικοδομήσιμες σακούλες, ούτε επίσης εξαιρούνται οι πολύ λεπτές σακούλες, αυτές που είναι κάτω από 15 μικρά. Υπάρχει δυνατότητα για εξαίρεση κάποιων από τις πολύ λεπτές σακούλες αλλά πάντως είναι δυνατότητα και όχι υποχρέωση, ίσα- ίσα που κανόνας είναι ότι δεν εξαιρούνται.

Οι βιοαποικοδομήσιμες, λοιπόν, όπως σας είπα δεν εξαιρούνται, απλά η Οδηγία δίνει τη δυνατότητα διακριτικής μεταχείρισης του κάθε είδους πλαστικής σακούλας ανάλογα με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που αυτή έχει. Επομένως, για παράδειγμα, να το πω πρακτικά, αν πούμε ότι θα βάλουμε 5 λεπτά αντίτιμο στη σακούλα, μπορεί να πεις ότι για την

βιοαποικοδομήσιμη για να την ενισχύσω και επειδή είναι καλύτερη περιβαλλοντικά, θα βάλω 2 λεπτά. Πάντως, πρέπει μέτρα να ληφθούν για όλες τις σακούλες.

Θέλω να διαβεβαιώσω τους εκπροσώπους της βιομηχανίας ότι το Υπουργείο συμμερίζεται την αγωνία της βιομηχανίας για τυχόν απώλεια θέσεων εργασίας, μείωση κύκλου εργασιών. Επ' ουδενί δεν θέλουμε να δούμε κάτι τέτοιο. Αυτό που θέλουμε και νομίζω υπάρχει δυνατότητα και νομίζω, Φίλιππε εσύ το είπες, σταδιακά προφανώς, δεν μπορούν να γίνουν ξαφνικά όλες οι αλλαγές, να στρέψουμε την παραγωγή της βιομηχανίας μας σε πιο καλές περιβαλλοντικά λύσεις, σε πιο καλά περιβαλλοντικά προϊόντα και έτσι να είναι όλοι κερδισμένοι και το περιβάλλον και η βιομηχανία.

Οι πόρτες επομένως του Υπουργείου και του αναπληρωτή Υπουργού είναι πάντα ανοιχτές για τους εκπροσώπους της βιομηχανίας και η δέσμευση του Υπουργείου είναι ότι σίγουρα θα ακούσουμε πολύ προσεκτικά όλους και τις Μ.Κ.Ο. και τις καταναλωτικές οργανώσεις και τη βιομηχανία πριν προχωρήσουμε σε οποιαδήποτε νομοθέτηση επί του θέματος. Αλλά το χρονικό διάστημα που έχουμε για να το κάνουμε αυτό είναι απολύτως συγκεκριμένο. Είναι μέχρι τον Νοέμβριο του 2016, είναι άλλοι τρεις μήνες, δεν έχουμε παραπάνω καιρό και κατά τη γνώμη μου θα μπορούσαμε και σε δέκα μέρες να τα συζητήσουμε, να τα κουβεντιάσουμε και να τα κλείσουμε. Πάντως τυπικά η προθεσμία μας είναι μέχρι τότε και θέλω να επισημάνω ότι αυτό δεν είναι μία γραφειοκρατική προσέγγιση, όπως ειπώθηκε πριν. Έχει ουσιαστική σημασία τις δεσμεύσεις μας ως κράτος σε όλα τα επίπεδα να τις τηρούμε και μέσα σε αυτά τα πλαίσια όταν έχουμε δέσμευση ότι μέχρι τον Νοέμβριο θα πρέπει να εναρμονίσουμε αυτήν την Οδηγία, αυτό είναι κάτι το οποίο οφείλουμε να κάνουμε στα πλαίσια των υποχρεώσεών μας ως μέλος της Ε.Ε.

Ευχαριστώ.

Φ.ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Κύριε Μπίθα, έχετε τον λόγο.

Κ. ΜΠΙΘΑΣ: Η παρατήρησή μου αφορά περισσότερο το Υπουργείο και λιγότερο τη βιομηχανία. Απ' ότι καταλαβαίνω το αντίτιμο επί της πλαστικής σακούλας εξετάζεται ως ένα από τα πιθανότερα εργαλεία για την μείωση της χρήσης της και έχει εφαρμοστεί και σε πολλά κράτη, σε μερικά με εξαιρετική επιτυχία. Απλώς για την εφαρμογή του στην Ελλάδα αναρωτιέμαι, εφόσον ο στόχος είναι η μείωση της χρήσης της σακούλας, το ύψος του αντιτίμου το έχετε σκεφτεί με ποια μεθοδολογία θα καθοριστεί, έτσι, ώστε να επιτευχθεί ο στόχος; Θα καθοριστεί στη βάση κάποιας εμπειρίας που έχουμε από κάποιες άλλες χώρες, με αυτό το πρότυπο; Με κάποιο transfer value κτλ; Ή θα γίνει κάποια μελέτη πιο εξειδικευμένη και σύντομη, ώστε να δείτε την αντίδραση των πολιτών; Όχι, έτσι; Θα μεταφέρετε ουσιαστικά την εμπειρία άλλων χωρών ίσως με μια μικρή προσαρμογή στο ύψος των εισοδημάτων, μέσο εισόδημα, αγοραστική δύναμη, κλπ.

Απλώς, ατενίζω με περιέργεια το αποτέλεσμα. Δεν είναι αυτό κάποια μομφή, γιατί τα οικονομικά εργαλεία ενίοτε έχουν μεγάλη αποτελεσματικότητα και ενίοτε μικρή, δηλαδή μία τιμολόγηση επί της τελικής χρήσης της σακούλας στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή και σκεπτόμενος πολύ, ας πούμε, δημοσιογραφικά, να έχει πολύ μικρή επίπτωση και να μην πιάσει τους στόχους της.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Είναι αντικείμενο του επόμενου φόρουμ αυτή η συζήτηση.

Η κα Καρποδίνη έχει τον λόγο.

ΚΑΡΠΟΔΙΝΗ: Εκείνο που ήθελα να πω όσον αφορά τις κοινωνικο – οικονομικές επιπτώσεις, θα ήθελα να σας διαβάσω ένα κομμάτι που προέρχεται στην εκτίμηση επιπτώσεων η οποία συνόδευε την πρόταση της Επιτροπής όταν την κατέθεσε. Έλεγε ότι, έχουν ληφθεί υπόψη ότι υπάρχουν 250 έως 300 επιχειρήσεις στην Ε.Ε. που παράγουν πλαστικές σακούλες μεταφοράς και απασχολούν 15.000 – 20.000 εργαζόμενους. Αν και αναμένεται ότι θα υπάρξουν ελαφρώς αρνητικές επιπτώσεις στο σύνολο του κλάδου παραγωγής πλαστικών σακουλών, ανεξάρτητα από το είδος και το σενάριο της ρύθμισης, εκτιμήθηκε ότι οι Ευρωπαίοι παραγωγοί πλαστικών σακουλών πολλαπλής χρήσης ή και άλλων εναλλακτικών των πλαστικών σακουλών μεταφοράς μιας χρήσης, θα έχουν σημαντικά κέρδη. Η προσέγγιση αυτή τελεί υπό την αίρεση ότι μεγαλύτερη μερίδα των εμπορών λιανικής θα στραφεί προς τις σακούλες από πολυαιθυλένιο χαμηλής πυκνότητας που παράγονται εντός της Ε.Ε., γνωστές και ως «σακούλες για μια ζωή – bags for life» αντί αυτών από προπυλένιο οι οποίες παράγονται κυρίως από χώρες εκτός Ε.Ε.

Το διάβασα αυτό, για να έχετε μια εικόνα το τι λέγεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτό έγραφε η εκτίμηση επιπτώσεων, το θέτω υπόψη σας και το αφήνω στην κρίση σας. Δεν έχω άποψη επί αυτού

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ (εκτός μικροφώνου): Σακούλες από πολυαιθυλένιο δεν παράγονται... το πολυαιθυλένιο δεν έχει καμία ελαστικότητα, είναι σαν να είναι....

ΚΑΡΠΟΔΙΝΗ: Δεν έχω να πω κάτι επ' αυτού. Απλώς ήθελα να το θέσω υπόψη σας όπως ακριβώς υπάρχει στην εκτίμηση επιπτώσεων που συνόδευε την πρόταση της Επιτροπής πριν φτάσουμε στην Οδηγία αυτή. Δεδομένου ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι αυτή που έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία.

Θα ήθελα να πω δυο πράγματα σχετικά με τις οξοβιοδιασπώμενες. Υπάρχει υποχρέωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να καταθέσει μία έκθεση. Τίποτα παραπάνω. Ενδεχομένως η έκθεση αυτή να συνοδεύεται και με κάποιο νομοθετικό μέτρο αλλά μας προέκυψε αυτό λόγω των περιβαλλοντικών σημάνσεων που είχαν πολλές σακούλες που κυκλοφορούσαν στην αγορά και έλεγαν ότι είναι φιλικότερες προς το περιβάλλον.

Η εκτίμηση των κρατών-μελών ήταν η εξής απλή. Ξέρουμε τις επιπτώσεις στο περιβάλλον και ειδικότερα στο θαλάσσιο περιβάλλον των συμβατικών πλαστικών, είδαμε εδώ χελώνες, φάλαινες που τις καταπίνουν κλπ., αλλά γι' αυτές τις οποίες γίνονται μικρά κομματάκια και δεν ξέρουμε μέχρι σε πιο επίπεδο φτάνει αυτή η αποδόμηση, γιατί πρόκειται για χημική και όχι για βιολογική διεργασία, δεν ξέρουμε ποιες ακριβώς επιπτώσεις έχουμε στο περιβάλλον, άρα θα πρέπει να ξαναξετάσουμε τις σημάνσεις που βάζουμε.

Όσον αφορά το θέμα της χρήσης αυτών που θα είναι βιοαποδομήσιμες, θα ήθελα να σημειώσω ότι προς το παρόν το πρότυπο που έχουμε αφορά βιοαποδόμηση κομποστοποίησης σε βιομηχανικές συνθήκες. Δηλαδή, το EN 13432 δεν αφορά την οικιακή κομποστοποίηση όπου οι συνθήκες είναι λιγότερο ελεγχόμενες και άρα αυτό που ζητά η Οδηγία προς της Επιτροπή και είναι στη φάση που ήδη το πραγματοποιεί είναι να ζητήσει

τη διαμόρφωση ενός τέτοιου προτύπου. Αυτό το πρότυπο με τα στοιχεία που έχουμε αυτήν τη στιγμή, δεν το περιμένουμε πριν το 2018.

Αυτά ήθελα να σημειώσω. Ευχαριστώ.

Φ.ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Κύριε Βαρελίδη, έχετε τον λόγο.

Π. ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ: Με αφορμή αυτά που είπε ο κύριος Μπίθας, να επισημάνω τα ακόλουθα. Καταρχήν η νομοθεσία δεν είναι μια διαφορική εξίσωση που λύνεται με ένα μονοσήμαντο τρόπο. Η νομοθεσία εξ' ορισμού είναι ένα ατελές εργαλείο. Τι σημαίνει αυτό; Νομοθετείς με βάση τα δεδομένα σου, αν έχεις χρόνο μπορείς να κάνεις μία μελέτη, εφτά μελέτες και να καταλήξεις σε κάτι πολύ εμπειριστατωμένο, που μετά μπορεί να το εφαρμόσεις και να το νομοθετήσεις και να αποδειχθεί μια «πατάτα» ή αν δεν έχεις χρόνο και δεν έχεις χρήματα μπορείς να νομοθετήσεις και αναλόγως εάν βάλεις π.χ. ένα αντίτιμο και πεις είναι 10 λεπτά και δεις ότι το αντίτιμο αυτό δεν απέδωσε μετά από ένα χρόνο τα αναμενόμενα, πρέπει να έχεις βάλει έναν εύχρηστο μηχανισμό μέσα στη νομοθεσία που εύκολα και γρήγορα το αντίτιμο αυτό να μπορείς να το προσαρμόσεις σε κάτι το οποίο, αφού πλέον θα έχεις πραγματικά δεδομένα για την ελαστικότητα της ζήτησης, που τώρα δεν έχεις, απ' ότι μελέτη και να κάνεις τώρα δεν έχεις, και αντίστοιχα να αναπροσαρμόσεις το αντίτιμο στο ύψος που πρέπει.

Ο πρακτικός τρόπος αν θες να γίνονται τα πράγματα είναι αυτός. Ο άλλος τρόπος της μελέτης, είναι για να μη γίνονται τα πράγματα. Ευχαριστώ.

Φ. ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Σας θυμίζω ότι η Ιρλανδία έχει 15 λεπτά ανά πλαστική σακούλα και όταν είδε ότι χαλάρωσε ο πληθυσμός και αυξήθηκε η κατανάλωση, τότε το έκανε 22 νομίζω κτλ. και ξανά. Άρα, σαφώς και η Ελλάδα θα πρέπει να το ρυθμίσει ευέλικτα το θέμα και νομίζω ότι είναι μία από τις παραμέτρους που θα συζητηθούν πάρα πολύ. Είναι πολύ σημαντικό και αυτονόητο για εμάς ότι πρέπει να είναι έτσι.

Γ. ΣΠΑΝΟΣ (εκπρόσωπος TERRA NOVA): Αυτό που θέλω να πω και εγώ με τη σειρά μου και συμφωνώντας με τον Πέτρο Βαρελίδη είναι το εξής: ότι για να καθοριστεί το ποσό του κόστους του τεμαχίου της πλαστικής σακούλας μπορεί να γίνει με έναν σαφώς πολύ πιο απλό τρόπο, σαν κόνσεπτ αλγορίθμου, χωρίς να ξοδεύονται πάλι τα κλασικά, και συμφωνώ με αυτό που είπε ο Πέτρος, για μελέτες και τελικά δεν γίνεται τίποτα, συνδυασμένο με δοκιμή και λάθος. Δηλαδή, δούλεψε; Το κρατάω. Δεν δούλεψε; Το βελτιώνω. Και ποιο είναι αυτό το κόνσεπτ; Το κόνσεπτ είναι ότι πρέπει να μπει μια τιμή X η οποία, εμείς θέλουμε να αποτρέψουμε τον καταναλωτή να χρησιμοποιεί μεγάλο αριθμό σακουλών και μάλιστα θα συμφωνήσω με διάφορους ομιλητές πριν που το είπαν, γίνεται κατάχρηση της χρήσης των σακουλών. Θέλουμε να τον αποτρέψουμε.

Άρα, πρέπει να είναι μία τιμή που από την μία να αποτρέπει τον καταναλωτή να πάρει 20 σακούλες, γιατί θα πληρώσει ένα ποσό με το οποίο θα μπορούσε να αγοράσει κάτι άλλο και απ' την άλλη το ποσό αυτό θα πρέπει να κάνει compensate στον βιομήχανο, δηλαδή να του ισοφαρίζει τη χασούρα που θα έχει στον τζίρο του λόγω μείωσης παραγωγής το πρώτο διάστημα μέχρι να στραφεί και να τροποποιήσει την παραγωγική του διαδικασία ίσως προς σακούλες, όπως είπε ο κύριος Κασελίμης, υψηλότερου βάρους και πάχους.

Γιατί τους πρώτους μήνες θα υπάρχει μία «κοιλιά». Άρα, αυτό το κόστος θα πρέπει να διασφαλίσει τη βιομηχανία, γιατί αυτό το διάστημα μπορεί να κρατήσει μήνες, μπορεί να κρατήσει και πάνω από έναν χρόνο, να μη χρειαστεί να απολύσει κόσμο ή ο,τιδήποτε.

Άρα, αυτές οι δύο παράμετροι πρέπει να υπάρχουν για να καθοριστεί η τιμή. Αποτροπή του καταναλωτή, έτσι, ώστε να μην παίρνει 30 σακούλες και απ' την άλλη για τους πρώτους μήνες της προσαρμογής στη νέα παραγωγική διαδικασία να αντισταθμίσει τη μείωση του τζίρου στη βιομηχανία, για να μην πληγεί η βιομηχανία.

Ευχαριστώ.

I. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ: Και να πειστεί ο καταναλωτής ότι δεν πρέπει να τις χρησιμοποιεί μία φορά. Αλλιώς έχουμε κάνει μια τρύπα στο νερό. Εκεί λοιπόν θα πρέπει να βρούμε τρόπους, ώστε να πείσουμε τον καταναλωτή ότι αυτή τη σακούλα των 30 γραμμαρίων έναντι αυτής των 8 δεν μπορεί να την πάρει και να την πετάξει. Τι κίνητρα θα βρούμε; Για παράδειγμα να του πούμε πως θα βάλουμε μια σφραγίδα πάνω η οποία να μην φεύγει και αν την πας στο σούπερ μάρκετ και έχει πέντε τέτοιες σφραγίδες θα παίρνεις 10 λεπτά, αν έχει 7 σφραγίδες θα παίρνεις 13 λεπτά. Είναι πράγματα τα οποία μπορούμε να τα δούμε.

Απ' την μία πλευρά θα αποτρέψουν την κατάχρηση σακουλών, απ' την άλλη πλευρά δεν θα διαταράξουν τη βιομηχανία, διότι θα συνεχίσει να παράγει ένα παρεμφερές προϊόν και μπορεί να το κάνει. Άρα, λοιπόν, οι στόχοι της Οδηγίας επιτυγχάνονται, οι στόχοι όσον αφορά τον αριθμό, οι στόχοι καταναλώσεως πλαστικού από πλευράς βάρους πάλι επιτυγχάνονται, γιατί αν η σακούλα είναι 25 γραμμάρια και εσύ την χρησιμοποιήσεις έξι φορές, σημαίνει σαν η απλής χρήσεως να ήταν 4 γραμμάρια και όχι 8. Μεγάλη επιτυχία! Εξασφαλίζουμε από την άλλη πλευρά ότι λόγω του βάρους της η αερομεταφορά δυσκολεύει και από την άλλη πλευρά να αναπτύξουμε τρόπους, ώστε η κοινή γνώμη να το καταλάβει.

Γ. ΣΠΑΝΟΣ: Σε αυτό που λέτε συμφωνώ απόλυτα και εκεί μπορεί να γίνει μια εκτεταμένη ενημέρωση από πλευράς Υπουργείου, Μ.Κ.Ο., ό,τιδήποτε. Πλύση εγκεφάλου δηλαδή, να το πω έτσι.

I. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ: Το μεγάλο βάρος πέφτει στο κράτος, που μπορεί να επιβάλει ευκολότερα τις αποφάσεις του.

ΤΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ: Πάνω σε αυτό τώρα που είπατε αλλά επειδή είναι και αντικείμενο της επόμενης συνάντησης για να προωθηθεί ίσως αυτή η τσάντα που λέμε η επαναχρησιμοποιήσιμη, η οποία θα είναι από πλαστικό πάνω από 50 μικρά, ίσως τότε θα πρέπει το οικονομικό αντίτιμο που θα μπαίνει στη λεπτή σακούλα να είναι μεγαλύτερο από όσο στοιχίζει αυτή η τσάντα για να επιλέξει αυτήν ο καταναλωτής και όχι την λεπτή. Οπότε θα πρέπει να μας πείτε και πόσο στοιχίζει, γιατί τα 10 λεπτά μπορεί να είναι λίγο τότε.

Π. ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ: Θέλω καταρχήν να ρωτήσω τον κύριο Κασελίμη να μας πει με την εμπειρία του, ποιο είναι το μέσο κόστος μιας πλαστικής λεπτής σακούλας μεταφοράς, αυτής του σούπερ μάρκετ και θέλω να πω ένα άλλο σημείο που πρέπει να προσεχθεί σε οποιαδήποτε νομοθετική ρύθμιση, το οποίο έχει σημασία. Πρέπει να βρούμε τρόπους, η όποια νομοθετική ρύθμιση- και αυτό είναι γενικό- να είναι απλή, εύκολα εφαρμόσιμη και εύκολα

ελέγξιμη. Γιατί είναι γνωστό ότι οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του Ελληνικού κράτους δεν είναι στο φόρτε τους. Εδώ δεν μπορούμε να πιάσουμε το ΦΠΑ που εισπράττεται και το 40% δεν αποδίδεται. Θέλω να πω έχουμε πολύ βασικά προβλήματα, άρα αν φτιάξουμε έναν μηχανισμό ο οποίος είναι περίπλοκος ή έναν μηχανισμό ο οποίος εφαρμόζεται μόνο από τα κορόιδα και υπάρχει παράλληλα μια μαύρη αγορά η οποία από κάτω κινείται χωρίς να εφαρμόζει τις υποχρεώσεις που προτείνονται από τη νομοθεσία, πάλι θα έχουμε μεγάλο πρόβλημα σε ότι αφορά την αποτελεσματικότητα των όποιων μέτρων.

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ: Εγώ νομίζω ότι προχωρώντας σε τέτοια βήματα, πρέπει να ξεχάσουμε τις ατύπωτες πλαστικές σακούλες. Όλες οι σακούλες θα είναι τυπωμένες και θα έχουν πάνω τις ενδείξεις τις οποίες πρέπει να παρακολουθούμε και να τηρούμε, ώστε να μπορούμε να ελέγξουμε και τις δουλειές κάτω από το τραπέζι, που είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό.

Γ. ΣΠΑΝΟΣ : Απλά αυτό που ήθελα να πω σε σχέση με το κίνητρο που είπατε, επειδή γενικά εγώ είμαι φαν του κόνσεπτ ότι η αγορά ρυθμίζεται από μόνη της και η νοοτροπία του καταναλωτή. Το μεγαλύτερο κίνητρο είναι το εξής, τα νούμερα τα λέω ως παράδειγμα, αλλά αν είναι ας πούμε παράδειγμα 5 λεπτά το κόστος για τον καταναλωτή της κλασικής λεπτής πλαστικής σακούλας του σούπερ μάρκετ και είναι 20 λεπτά μίας χοντράς που μπορεί να την ξαναχρησιμοποιήσει πέντε, δέκα, είκοσι φορές, με δέκα φορές χρησιμοποίηση της πλαστικής, που δέκα φορές είναι πολύ λίγες γιατί αυτές οι σακούλες αντέχουν πολύ, μάνι-μάνι ο καταναλωτής θα δει με μια απλή διαίρεση ότι το κόστος είναι σαν να είναι δύο λεπτά στη σακούλα. Ενώ αν πάω να πάρω την άλλη θα πληρώσω 5 λεπτά στη σακούλα. Λέω, έναν συνδυασμό μέτρων.

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ (εκτός μικροφώνου): Η σακούλα σήμερα στο σούπερ μάρκετ κοστίζει λιγότερο από 2 λεπτά, η σακούλα των 30 γραμμαρίων και άνω των 50μικρών με την ίδια λογική θα στοιχίσει 6 λεπτά περίπου, από εκεί και πέρα αν πεις τη χρησιμοποιώ 5 φορές, τα 6 λεπτά γίνονται ένα και κάτι εδώ τώρα ψάχνεις να βρεις, τι συνδυασμούς θα κάνεις για να πεις στον καταναλωτή, πάρε αυτό και μην παίρνεις το άλλο... και εδώ που τα λέμε η πλαστική σακούλα είναι το επικρατών είδος για τη συσκευασία των τροφίμων. Αν ένας καταναλωτής για παράδειγμα αποφασίσει να πάρει ένα χαρτοκιβώτιο και να πάει στο σούπερ μάρκετ να βάλει τα πράγματα μέσα, δεν νομίζω ότι θα τον εμποδίσει κανείς.

Γ. ΣΠΑΝΟΣ: Απλά αυτό που θέλω εγώ να πω σαν γνώμη, σαν συμβουλή στους stakeholders που θα καθορίσετε τις τιμές αυτές, δηλαδή και σε εσάς και στο Υπουργείο είναι το εξής, μην παίξετε μόνο με οικονομικά μεγέθη, δηλαδή τι θέλω να πω, πόσο μου κοστίζει εμένα σαν παραγωγός να παράξω τη σακούλα, τόσο, πόσο κέρδος θέλω για να είμαι ok, να είναι βιώσιμη η επιχείρησή μου τόσο. ok, την πουλάω αυτό το νούμερο. Πρέπει να βάλετε και την παράμετρο «ψυχολογία του καταναλωτή», δηλαδή πρέπει να υπάρχει μία τιμή για τη σακούλα του σούπερ μάρκετ που να λειτουργήσει αποτρεπτικά, εντάξει; Άρα, να είναι λίγο τσιμπημένη, για αυτό είπα παράδειγμα ας πούμε τα 5 λεπτά έναντι των 2 που είπατε ότι κοστίζει, σε συνδυασμό με ένα κόστος για τη βιομηχανία που να είναι ικανοποιητικό για τη χοντρή τη σακούλα, την άνω των 50, που όμως όταν γίνει διαίρεση με ένα νορμάλ ποσοστό επαναχρησιμοποίησης που θεωρώ ότι είναι οι 10 φορές, να καταλαβαίνει ο καταναλωτής ότι «ωπ, τελικά αυτό είναι πιο φτηνό για μένα». Καταλάβετε; Πρέπει να μπει και λίγο η ψυχολογία του καταναλωτή μέσα. Ένα παράδειγμα ήταν τα νούμερα.

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Να συμφωνήσω καταρχήν προς την ψυχολογία του καταναλωτή. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν δύο τύποι καταναλωτών, σίγουρα όλοι τους γνωρίζουμε. Ας πάρουμε ως δεδομένο ότι την πλαστική σακούλα την πληρώνουμε, όλοι. Συμπεριλαμβάνεται στην τιμή των προϊόντων, άρα είναι αυτός ο οποίος γνωρίζει ότι την πληρώνει, οπότε πηγαίνοντας στο ταμείο σκέφτεται, αφού την πληρώνω θα πάρω 10 και είναι κι αυτός ο οποίος δεν την πληρώνει, θεωρεί ότι δεν την πληρώνει και σου λέει αφού είναι τσάμπα, θα πάρω 10. Αυτοί λοιπόν οι 2 τύποι καταναλωτή όταν υποχρεώνονται να την πληρώσουν, ανεξάρτητα από το αντίτιμο, γιατί μιλάμε για τις άλλες χώρες και το αν έχει επιτύχει το μέτρο της χρέωσης. Είναι σαφές ότι έχει επιτύχει. Δείτε παράδειγμα τα Lidl στην Ελλάδα, είναι η μόνη αλυσίδα που χρεώνει την πλαστική σακούλα. Σίγουρα όλοι έχουμε δει στα Lidl ανθρώπους να κουβαλάνε τις πάνες με τη συσκευασία τους, τις μπύρες στο χέρι, να παίρνουν καρότσι ή να παίρνουν ένα διχτάκι. Οπότε, εκ των προτέρων γνωρίζουμε ότι είναι πετυχημένο μέτρο η χρέωση της πλαστικής σακούλας. Τα Lidl, για παράδειγμα, τη χρεώνουν 4 λεπτά τη μία. Μία σύγκριση μεταξύ δύο αλυσίδων σούπερ μάρκετ, για την ίδια ποσότητα προϊόντων, θα μας δείξει πόσο αποτελεσματική είναι η χρέωση ακόμα και σ' αυτό το μικρό ποσό. Το ύψος του ποσού στο οποίο θα καταλήξουμε είναι κάτι τελείως διαφορετικό και εξαρτάται από τα οικονομικά μεγέθη.

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ: Πάντως να μη φτάσουμε στο σημείο ως χώρα που θα πηγαίνει η γυναικούλα να αγοράσει δύο πράγματα και θα τα βάζει στη μασχάλη της, γιατί δεν έχει λεφτά να πληρώσει. Να μη φτάσουμε και σε αυτό το σημείο. Γιατί παρατηρείται κι αυτό το φαινόμενο, ότι υπάρχουν καταναλωτές με περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες οι οποίοι πάνε στα Lidl κι έχουν κάτι πολυχρησιμοποιημένα χαρτοκιβώτια πάρει μαζί τους για να βάλουν τα πράγματα μέσα διότι για αυτούς τα 5 λεπτά και τα 8 λεπτά είναι πρόβλημα για τον απλούστατο λόγο ότι δεν έχουν. Εν πάση περιπτώσει, σε αυτό πρέπει να δουλέψουμε πάρα πολύ.

Λ. ΚΙΟΣΣΗΣ: Μια παράμετρο να βάλω ακόμη ότι μιλάμε κυρίως τόση ώρα για τις μεγάλες αλυσίδες σούπερ μάρκετ. Ναι όντως, πράγματι, από εκεί είναι κυρίως ο όγκος, αλλά υπάρχουν πάρα πολλές χιλιάδες μικρά μαγαζιά που δίνουνε σακούλες φαρμακεία, φούρνοι, που δίνουνε διάφορων μεγεθών σακούλες, σουβλατζίδικα, η εστίαση επίσης, πάρα πολλοί, οι οποίοι θα πρέπει να πειστούνε, είναι άνθρωποι αυτοί, είναι επιχειρηματίες, είναι μικροί επιχειρηματίες, πολίτες.

Ναι μεν πρέπει να πειστεί ο καταναλωτής να την πληρώνει, αλλά πρέπει να πειστεί κι ο μικρομαγαζάτορας να την πουλάει, γιατί έχει μάθει σχεδόν να την δίνει τσάμπα και τώρα άμα την δώσω, την χρεώσω θα χάσω τον πελάτη κλπ, και δεν μιλάμε μόνο για την Αθήνα, μιλάμε και για την επαρχία, μιλάμε και για νησιά που είναι αρκετά, οπότε μια επικοινωνιακή στρατηγική δεν πρέπει να εστιάζει μόνο στην πλευρά του πολίτη, πρέπει να εστιάζει λίγο και στην πλευρά της επιχείρησης. Οπότε, θα πρέπει κάπως κι αυτό να μπει στην κουβέντα και αυτοί οι άνθρωποι θα έχουν απορίες, δηλαδή, θα ρωτάνε πώς θα τις προμηθευτώ, τι θα κάνω, πώς θα τις χρεώνω, πώς θα ετοιμάσω τα λογιστικά μου. Χίλια δύο πράγματα. Οπότε χρειάζεται μια πιο ολοκληρωμένη απάντηση προς αυτούς τους ανθρώπους.

Κ. ΜΠΙΘΑΣ: Δεν ήθελα να επανέλθω στο θέμα της τιμολόγησης, γιατί είναι και θέμα των επόμενων συναντήσεων, αλλά μιας και επεκτάθηκε λίγο να πω δύο κουβέντες ακόμα. Είναι πολύ σύνθετο το ζήτημα της τιμολόγησης περιβαλλοντικών συμπεριφορών. Πάρα πολύ απαιτητικό και πολύ αμφίβολο, το είδαμε και στην τιμολόγηση του νερού και στις αλλαγές των τιμών του νερού για να προσαρμοστούμε σε περιόδους ξηρασίας και στα αποτελέσματα, είναι πολύ κορυφαίο θέμα και με τα δεδομένα που αντιμετωπίζει τους περιορισμούς που αντιμετωπίζει η Ελλάδα και η διοίκηση αυτή την περίοδο, ίσως ο καλύτερος τρόπος είναι αυτός του να προσπαθήσουμε και βλέπουμε και το αναθεωρούμε.

Αλλά παρόλα αυτά θα ήθελα να σας πω ότι υπάρχουν μέθοδοι μεγάλης ακρίβειας που θα μπορούσα εγώ ας πούμε, πολύ εύκολα, μέσα σε ένα μήνα να σας πω ποια είναι η σωστή τιμή και να σας προβλέψω με απόκλιση 10% ποια θα είναι η μείωση στις σακούλες. Απλώς, είναι σα να βάζεις ένα γενικό χειρουργό να σου κάνει εγχείρηση νευροχειρουργικού εγκεφάλου, δηλαδή αν το δώσεις σε έναν άνθρωπο που δεν το ξέρει το επάγγελμα, θα σου κάνει μια έρευνα αγοράς, θα σου πει τόσο, μπορεί να πέσω κι 100% έξω.

Λοιπόν γίνεται με τη σωστή μέθοδο να βρεις τις σωστές τιμές και το αποτέλεσμα ακριβώς αυτών. Αλλά παρόλα αυτά εγώ θα έλεγα ότι ίσως η καλύτερη μέθοδος αυτή τη στιγμή με τους περιορισμούς τους χρονικούς που έχετε είναι να προχωρήσετε άμεσα υιοθετώντας ένα πρότυπο από κάποια άλλη χώρα πετυχημένο και βλέποντας κι αναθεωρώντας. Αλλά υπάρχουν μέθοδοι και καλές.

Δ. ΜΑΝΤΗΣ: Δύο-τρία σημεία πολύ σημαντικά. Τα trial and error χωρίς τα κατάλληλα εργαλεία οδηγούν και σε sudden death. Λοιπόν, είμαι υπέρ της χρήσης, τεχνοκρατικά μιλώντας, των κατάλληλων εργαλείων, των κατάλληλων software, για να μην παλινωδούμε μπρος πίσω στις τιμές. Γιατί εδώ παίζουμε και με τη βιομηχανία και με την οικονομική ανάπτυξη και με τους εργαζόμενους. Άρα, είμαι υπέρ της χρήσης των κατάλληλων εργαλείων και των μελετών.

Ένα επίσης πολύ σημαντικό, το οποίο με καλύψατε είναι πως μιλάμε για τα σούπερ μάρκετ, όμως επίσης ένας τεράστιος όγκος είναι στα μίνι μάρκετ, στα ταχυφαγεία, στις λαϊκές. Άρα, είμαι πολύ προβληματισμένος για το πώς θα λειτουργήσει ενιαία στην αγορά αυτό που θα προταθεί και ένα τρίτο και τελευταίο, είναι βασικό αυτό που θα προταθεί ως νομοθεσία του ελληνικού κράτους να αποτρέψει την παραοικονομία και τη μαύρη αγορά που είναι εις βάρος των ελληνικών επιχειρήσεων, δηλαδή να μην επιβαρύνονται ελληνικές επιχειρήσεις, ελληνικές βιομηχανίες με κάποιους φόρους στην τελική διανομή αλλά παράλληλα να έχουμε εισαγωγές μερικές φορές ανεξέλεγκτες, οι οποίες θα διαφεύγουν αυτού του tax στην πλαστική σακούλα. Ευχαριστώ.

Π. ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ: Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι δεν πρόκειται να υπάρχουν παλινωδίες, γιατί παλινωδίες σημαίνει κάτω ή πάνω, άρα θα ξεκινήσουμε, ακριβώς για να αποφύγουμε τις παλινωδίες και να έχουμε μόνο ανόδους αν χρειαστεί, θα ξεκινήσουμε με ένα αντίτιμο που θα είναι σχετικά χαμηλό και αν χρειαστεί θα το αυξήσουμε. Αυτή είναι η λογική.

Τώρα, για να μη δημιουργείται η αίσθηση ότι μυρίζουμε τα νύχια μας και προτείνουμε ένα αντίτιμο, έχουμε γνώση του τι αντίτιμο υπάρχει σε άλλες χώρες, έτσι; Άρα ξέρουμε την γκάμα όλη και ξέρουμε από πού ξεκινάει η κλίμακα και πού τελειώνει.

Ξέρουμε την κατάσταση την οικονομική στην Ελλάδα, θέλω να πω δεν είναι πυρηνική φυσική, είναι δυο γαϊδουριών άχυρα περίπου, για κάποιον που είναι μέσα στο χώρο κι αντιλαμβάνεται τις δυσκολίες. Από κει και πέρα, ούτε είναι δυνατό να περιμένουμε να λύσουμε όλα τα προβλήματα του ελληνικού κράτους, μέσα σε αυτά και την παραοικονομία, προκειμένου να θεσμοθετήσουμε το στιδήποτε, γιατί με αυτή τη λογική ούτε ΦΠΑ έπρεπε να έχουμε, διότι αυτοί που κάνουν λαθρεμπόριο ή μαύρο εμπόριο, εν πάση περιπτώσει, δεν πληρώνουν ΦΠΑ. Άρα, ευνοούνται οι παράνομες εισαγωγές. Δεν είναι λογική αυτή.

Είμαστε το κράτος που είμαστε με την οργάνωση και τη δομή που έχουμε, με τα προβλήματα που έχουμε, μεγαλύτερα από άλλα κράτη, μικρότερα από άλλα και μέσα σε αυτά πορευόμαστε και κάνουμε το καλύτερο δυνατό.

Ευχαριστώ.

Γ. ΣΠΑΝΟΣ: Αυτό που ήθελα να πω σε σχέση με αυτό που είπε ο κύριος Κιοσές αλλά και εσείς, όσον αφορά στα μίνι μάρκετ, τέλος πάντων τα μικρά, εδώ πέρα, και θα υπερθεματίσω σε αυτό που είπε η κυρία Καρποδίνη πριν, ένας τρόπος για να λυθεί αυτό το θέμα είναι το εξής, μία απλούστατη συνεργασία του Υπουργείου Περιβάλλοντος με το Υπουργείο Οικονομικών, την Εφορία, δεν ξέρω ποιος είναι ο αρμόδιος φορέας, έτσι, ώστε να μπει σαν κωδικός στις ταμειακές η πλαστική σακούλα.

Αυτό τί σημαίνει; Κατά αυτό τον τρόπο θα υπάρχουνε δεδομένα για να ξέρουμε σαν χώρα τι, πόσες πουλήθηκαν τέλος πάντων, για να μπορούμε να κάνουμε τις ετήσιες εκθέσεις σαν χώρα κι από την άλλη δεν υπάρχει περίπτωση ο μικροπωλητής, το μίνι μάρκετ ή ο οποιοσδήποτε, εδώ έχουν μπει ταμειακές τώρα μέχρι και στη λαϊκή αγορά, να μην το χρεώσει αυτό το πράγμα, γιατί από τη στιγμή που το αγοράζει, το έχει πληρώσει, την πλαστική σακούλα δεν τη δίνει κάποιος τσάμπα κι από τη στιγμή που του βάζει το ίδιο το Υπουργείο Οικονομικών κωδικό στην ταμειακή, ότι είναι κωδικός τάδε η πλαστική σακούλα, εννοείται ότι θα την χρεώνει. Καταλάβετε; Είναι το πιο απλό αυτό το πράγμα. Εννοείται. Αλλιώς θα χάσει λεφτά, δηλαδή.

ΚΑΡΠΟΔΙΝΗ: Θα θελα να πω κάτι γενικό και σε συμπλήρωση και προς την ίδια κατεύθυνση που μίλησε ο κύριος Βαρελίδης προηγουμένως, αγαπάμε τις μελέτες, τα νούμερα, τις διαβάζουμε, τις λαμβάνουμε υπόψη.

Αυτή τη χρονική στιγμή δεν έχουμε ούτε τα χρήματα ούτε το χρόνο για να κάνουμε κάτι τέτοιο εμείς. Αν όμως κάποιος φορέας μπορεί να μας βοηθήσει προς την κατεύθυνση αυτή κάνοντας μια δική του κλαδική έρευνα και προτείνει ένα, για παράδειγμα, ποσοστό χρέωσης, κάποιες εξαιρέσεις, κάποια όρια de minimis κατανάλωσης πλαστικής σακούλας, γιατί στόχος μας δεν είναι να περιορίσουμε ας πούμε το περίπτερο στο Χ νησί που θα πουλήσει μία πορτοκαλάδα ή μια εφημερίδα.

Περισσότερο είναι να δώσουμε κίνητρα μείωσης της κατανάλωσης, άρα προς την κατεύθυνση αυτή περιμένουμε είσοδο από σας και την περιμέναμε αρκετό καιρό, φοβάμαι, αλλά ακόμη και τώρα αν έρθει χρήσιμη θα είναι. Ευχαριστώ.

Π.ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ: Προηγουμένως το υπαινίχθηκα, αλλά μια και μπήκαμε πιο βαθιά στη συζήτηση, είπα ότι πρέπει να έχουμε συστήματα αυτόματου ελέγχου της αγοράς κατά κανόνα και να είναι και απλά.

Έχουμε παραδείγματα, τη χωριστή αναγραφή στα τιμολόγια πώλησης πλην του τελικού καταναλωτή σε άλλα είδη, σε άλλα προϊόντα που υπόκεινται σε εναλλακτική διαχείριση, που, παράδειγμα, είναι ένα μέτρο που διευκολύνει στα ηλεκτρικά-ηλεκτρονικά ή στα ελαστικά, βέβαια χωριστή αναγραφή. Είπα, πλην του τελικού χρήστη. Αυτό είναι μία μέθοδος που αφενός κάνει πιο εύκολο τον έλεγχο, γιατί κατευθείαν βλέπεις αν στο τελικό παραστατικό υπάρχει ή όχι η χωριστή αναγραφή και δεύτερον, αν ένα ποσοστό από αυτό το αντίτιμο ξαναγυρίζει, για παράδειγμα στον προηγούμενο και τελικά στον παραγωγό κατεβαίνοντας την αλυσίδα, με αυτόν τον τρόπο δημιουργείς ένα κίνητρο για τον κάθε ένα που είναι στο στάδιο της εφοδιαστικής αλυσίδας, να είναι βέβαιος ότι τηρείται η νομιμότητα, γιατί από αυτή τη νομιμότητα έχει κάτι να κερδίσει. Το οποίο είναι και σημαντικό. Αναλογικά με το κόστος του προϊόντος. Άρα, υπάρχουν τρόποι να μειώσουμε το κίνδυνο με όλα τα κορόιδα να εφαρμόζουν τη νομοθεσία και όλοι υπόλοιποι να κινούνται παραπλεύρως.

Ευχαριστώ.

Φ.ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Εγώ βλέπω με πολύ χαρά ότι ενώ το δεύτερο μέρος της συζήτησης έχει να κάνει με το πώς θα δούμε κάποιες πολιτικές για να αντισταθμίσουμε ενδεχομένως μείωση του κύκλου εργασιών, στραφήκαμε στη συζήτηση με τη χρέωση η οποία έχει πάρα πολύ ενδιαφέρον, θα συζητηθεί πάρα πολύ αναλυτικά σε επόμενο φόρουμ, θα έλεγα στο επόμενο είναι προγραμματισμένο να γίνει. Άρα, από τη στιγμή που δεν συζητάμε το θέμα της βιομηχανίας, να θεωρήσω δηλαδή ότι υπάρχει συμφωνία;

Για παράδειγμα, ακούστηκαν προτάσεις οι οποίες μπορούν να δώσουν κάποιες λύσεις στη βιομηχανία, εναλλακτικά με τη μείωση. Εγώ άκουσα και τον κύριο Κασελίμη που τοποθετήθηκε και νομίζω ότι υπάρχει ένα πολύ μεγάλο ποσοστό συμφωνίας, σύμπλευσης όσον αφορά τις πολιτικές. Τώρα το πώς θα εφαρμοστεί ακριβώς και η εξειδίκευση, οπότε εγώ νοιώθω πως είμαστε σε σωστό δρόμο.

Στη συζήτηση που γίνεται για τη χρέωση είναι λίγο πιο περίπλοκο το θέμα, εγώ συμφωνώ με την προσέγγιση να βάλουμε, αλλά δεν μπορείς να βάλεις μία χρέωση ξαφνικά από μόνη της, θα πρέπει να συζητηθεί παράλληλα με άλλα μέτρα που πρέπει να συνδυαστεί. Βάζει μία χρέωση. Τι γίνεται αυτή η χρέωση; Δεν ακούστηκε. Κάτι είπε ο κύριος Βαρελίδης ότι επιστρέφει πίσω. Δεν ξέρω αν αυτό μπορεί να επιστραφεί στη βιομηχανία, δεν είναι καθόλου εύκολο να επιστραφεί στη βιομηχανία.

ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΩΝ: Το πουλάει η βιομηχανία.

Φ.ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Το πουλάει η βιομηχανία, πως θα πάρει λεφτά πίσω;

Μη ξεχνάμε ότι η χρέωση αυτή είναι πολύ πάνω από τη τιμή κόστους των προϊόντων. Είναι πολύ πάνω. Άρα, λοιπόν, το έχουν πληρώσει οι καταναλωτές και η εμπειρία στην Ευρώπη είναι αυτό το επιπλέον να επιστρέφει στους καταναλωτές που το πληρώνουν. Άρα λοιπόν θα πρέπει να συζητήσουμε παράλληλα με τη χρέωση πώς θα επιστρέψει πίσω στους

καταναλωτές. Δεν θα πάει στη μαύρη τρύπα τη δημοσιονομική. Δεν έχει νόημα να πληρώνει ο καταναλωτής για τη σακούλα και να πηγαίνει να κλείσουμε τη μαύρη τρύπα του δημοσιονομικού. Πληρώνει παραπάνω, για να μειωθεί η χρήση, μειώνεται η χρήση, πρέπει να επιβραβεύεται ο καταναλωτής και επιβράβευση σημαίνει δώσ' του μία πλαστική πολλών χρήσεων, δώσ' του ένα διχτάκι, υπάρχουν διάφοροι τρόποι που πρέπει να συζητηθούν.

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ (παρέμβαση εκτός μικροφώνου) Θα είχε νόημα να το σκεφθούμε και να τους δώσουμε τη δυνατότητα να αναπνεύσει και να αναπροσαρμοστεί.

ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Νόημα από πλευράς βιομηχανίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση το θεωρεί επιδότηση αυτό και δεν το επιτρέπει. Αυτά που συζητάμε είναι να μη χρειαστεί. Αυτό είναι το σκεπτικό και αυτό θα είναι το ομαλό να πάμε, δηλαδή η βιομηχανία θα πρέπει να προετοιμαστεί σωστά και εγώ δεν βιάζομαι τον Νοέμβριο να εναρμονιστεί η χώρα.

Αντιλαμβάνομαι το Υπουργείο, μην ξεχνάμε η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση – γι αυτό το άνοιξα - λέει μέχρι 27 Μαΐου θα είχε βγάλει τη μέθοδο. Η 27 Μαΐου έχει περάσει και δεν την έχει βγάλει τη μέθοδο, άρα δεν μπορεί... ναι, εντάξει αλλά όταν η ίδια η Οδηγία λέει ότι θα πρέπει και η Κομισιόν να τηρήσει ένα χρονοδιάγραμμα...

Πάντως καταδίκη χώρας που εναρμονίστηκε λίγους μήνες μετά τη λήξη, η Ελλάδα το 'χει κάνει πολλές φορές, με συγχωρείτε. Με συγχωρείτε, έχει εναρμονιστεί η Ελλάδα πολλές φορές πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα μετά τη λήξη της ημερομηνίας εναρμόνισης και δεν έχει ανοίξει «μύτη». Θέλω να πω ότι επειδή βλέπω μια μεγάλη ανησυχία αν θα προλάβουμε στις 27 Νοεμβρίου, εντάξει.

Ι. ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ (παρέμβαση εκτός μικροφώνου): Μία άνεση χρόνου θα έδινε...

Φ.ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Μία άνεση χρόνου νομίζω ότι δεν θα αλλάξει πολύ τα δεδομένα αν γίνει Δεκέμβριο ή Ιανουάριο τώρα, δεν είναι εκεί το πρόβλημά μας. Ευχαρίστως έχω ακούσει την άποψή σας, κυρία Καρποδίνη, συμφωνώ μαζί σας να τηρήσουμε τα χρονοδιαγράμματα, αλλά αν δεν μπορέσουμε...

ΚΑΡΠΟΔΙΝΗ: Να το πω και αυτό, γιατί 27 και όχι 30. Γιατί υπολογίστηκε 18 μήνες μετά την δημοσίευση της Οδηγίας. Αν δείτε η δημοσίευση της Οδηγίας είναι 27, αν θυμάμαι καλά. Και μάλιστα νομίζω ότι μετρήθηκαν ακριβώς και οι μέρες. Επειδή τα κράτη-μέλη δεν ήταν τόσο συνεπή στην εναρμόνιση των οδηγιών. Για τη «μύτη» που άνοιξε, θα μιλήσω αργότερα.

Αυτή τη στιγμή αν καθυστερήσουμε 15 μέρες, μας έρχεται επιστολή παράβασης κατευθείαν και βρισκόμαστε σε infringement **procedure**. Δεν είναι από την πλευρά μας δυνατόν να εκτεθούμε με τέτοιο τρόπο. Θα έχουμε το μέτρο πριν από τις 27 Νοεμβρίου.

Π.ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ: Αυτό τι σχέση έχει; Δεν είναι νομοθετικό αυτό. Έχει άλλη διαδικασία αυτό που λες. Στη μη εναρμόνιση έχει άλλη διαδικασία πιο γρήγορη.

ΚΑΡΠΟΔΙΝΗ: Η διαδικασία ξεκινάει 15 μέρες μετά την καταληκτική ημερομηνία εναρμόνισης. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να έχουμε ΦΕΚ με ημερομηνία πριν από τις 27

Νοεμβρίου. Υπολογίστε ότι θέλει το ΦΕΚ 15 μέρες να εκδοθεί. Άρα, το 27 Νοεμβρίου ούτως ή άλλως είναι πολύ δύσκολο να το πετύχουμε. Αλλά θα το πετύχουμε στο βαθμό που μπορούμε. Μην ξεκινάμε με τη χαλαρότητα ότι θα καθυστερήσουμε και δυο μήνες και δεν έγινε και τίποτα.

Π.ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ: Συγγνώμη, ως Γραφείο Υπουργού να εξηγήσω λίγο τη διαδικασία. Αν εμείς 1η Σεπτεμβρίου, λέω το νωρίτερο δυνατόν. Εμείς τώρα εδώ με την Αργυρώ, την Έφη και τον Πρόεδρο του ΕΟΑΝ πάμε στον Τσιρώνη και του πούμε «Τσιρώνη, αυτό είναι το βρήκαμε, έτσι θα το κάνουμε. Συμφωνούμε;» Συμφωνούμε θα πει ο Τσιρώνης. Γράφτε το. Αύριο να το έχετε γραμμένο. Το γράφουμε αύριο. Αν όλα αυτά γίνουν μέσα σε αυτήν την εβδομάδα που σας λέω, πριν το τέλος Νοεμβρίου αποκλείεται να είναι ψηφισμένο. Καταλάβατε; Αυτή είναι η διαδικασία. Πόσο μάλλον σε μία ελληνική Βουλή, η οποία έχει έκτακτο φόρτο τεράστιο.

Επομένως, θέλω να σας πω ότι εμείς προφανώς έχουμε υποχρέωση να έχουμε ως ημερομηνία στόχο το 27 Νοεμβρίου, προφανώς δεν θα πεθάνουμε αν δεν είναι 27 Νοεμβρίου το ΦΕΚ και σας λέω ότι δεν θα είναι. Αλλά αν δεν βάλουμε αυτή την ημερομηνία στόχο, δεν θα είναι ποτέ. Δεν θα είναι στο ορατό μέλλον.

ΤΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εγώ να πω κάτι σχετικά με αυτό. Κατ' αρχήν εμείς και σαν ΕΟΑΝ και σαν ΥΠΕΚΑ έχουμε χρονοδιάγραμμα 27 Νοεμβρίου 2016, άρα δεν συζητάμε από τώρα για καθυστέρηση.

Ήδη έχουμε ξεκινήσει, έχουμε ένα πρώτο σχέδιο και επειδή είπατε ότι θα είναι αντικείμενο επόμενης συνάντησης δεν ήθελα να το αναφέρω, αλλά τότε σαν προετοιμασία της επόμενης συνάντησης και τουλάχιστον αυτό που είχαμε συζητήσει σε μια πρώτη συνάντηση αλλά φαίνεται ότι επικρατεί όσον αφορά- τουλάχιστον θα μιλήσω για τον ΕΟΑΝ δεν θα μιλήσω για το Υπουργείο, τουλάχιστον για τον ΕΟΑΝ- αυτό που μένει είναι κάποια θέματα να λύσουμε όσον αφορά το οικονομικό αντίτιμο, που το θεωρούμε δεδομένο, είναι το ύψος του οικονομικού αντιτίμου άρα θέλουμε και προτάσεις και από εσάς τους φορείς, το πώς ενδεχομένως να ενισχύσουμε τη βιομηχανία για μένα μπορεί να γίνει μέσω αυτού του ύψους του αντιτίμου, ενδεχομένως δηλαδή να δούμε ένα τέτοιο ύψος στη λεπτή πλαστική σακούλα που να αποτρέπει τον καταναλωτή και να τον παροτρύνει να πάρει την χοντρή πλαστική σακούλα, ενδεχομένως να είναι ακόμα πιο ακριβή η λεπτή πλαστική σακούλα. Δηλαδή αν η χοντρή είναι 10 λεπτά, μπορεί να πάμε στα 15 για τη λεπτή, αλλά αυτό είναι προς εξέταση, και το δεύτερο θέμα πολύ σημαντικό είναι αυτό που είπατε και ο κύριος Κυρκίτσος, ένα ποσοστό κάπως να γυρίζει σε κάποιο ταμείο το οποίο είναι υπό συζήτηση και εξετάζεται και από τον Υπουργό, αν αυτό το ταμείο θα το διαχειρίζεται ο ΕΟΑΝ που θα αναλάβει και μεγάλο κόστος της καταγραφής και όλων των εκπαιδευτικών δράσεων για την πλαστική σακούλα.

Αυτό βέβαια σημαίνει ότι έναν ολόκληρο μηχανισμό καταγραφής, είσπραξης, μητρώου που θα καταγράφονται αυτές οι σακούλες, γι αυτό είπα και στην αρχή ότι ενδεχομένως να έχουμε δύο μητρώα ένα που θα γράφονται οι παραγωγοί, οι εισαγωγείς και ένα δεύτερο για τις σακούλες στα σούπερ μάρκετ, γιατί θα θέλουμε την καταγραφή για να έχουμε και την είσπραξη μετά μέρους που θα έρχεται σε αυτό το ταμείο, έτσι, ώστε να υπάρχουν και το ανταποδοτικό όφελος για τους πολίτες.

Οπότε το θέτω και αυτό προς σκέψη, food for thought που λένε, για την επόμενη συνάντηση και για προτάσεις από εσάς.

Φ.ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Νομίζω ότι ακούστηκαν πάρα πολλά πράγματα, επαναλαμβάνω χαίρομαι που συμφωνήσαμε στα βασικά του δεύτερου μέρους, ότι αυτές είναι οι πολιτικές και οι στρατηγικές που θα πρέπει να ακολουθηθούν και να πούμε ότι θα πρέπει να προετοιμαστούμε πολύ καλά, αν μπορέσουμε τέλη Σεπτεμβρίου να κάνουμε το επόμενο forum, αν μπορέσουμε δεν είναι εύκολο η βιομηχανία που συζητήσα, να συζητήσουμε το τέλος με ό,τι συνεπάγεται δεν είναι σκέτο ένας αριθμός, να αποφασίσουμε 5, 10, 15 λεπτά. Το αποφασίζουμε εύκολα αλλά τί άλλες παρενέργειες πρέπει να δούμε, για να μπορέσει να είναι αποτελεσματικό το όποιο ποσό.

Να προσπαθήσουμε και νωρίτερα. Το νομοσχέδιο εγώ συμφωνώ να αρχίσει να γράφεται από τώρα, άρα να είναι γραμμένο και να μείνουν μόνο τα κενά, τόσο το τέλος, τόσο εκείνο, τόσο το άλλο και να μούνε μόλις κλείσει η διαβούλευση, ίσως και αυτό είναι μία λύση για να προλάβουμε τις ημερομηνίες, αλλά επαναλαμβάνω δεν είναι ένα νούμερο απλώς η επιλογή. Είναι πώς θα διαχειριστείς τους πόρους, ποιος θα τους διαχειριστεί, πώς θα επιστρέψει στους καταναλωτές, πώς θα δοθούν τα κίνητρα στη βιομηχανία, πώς θα δούμε τα θέματα της διαλογής στην πηγή των οργανικών, ώστε να λειτουργήσει και η άλλη πολιτική. Είναι πολλά πράγματα που ενδεχομένως θα πρέπει να τα λάβουμε υπόψη μας και να τα θέσουμε και υπόψη του Υπουργού. Ο Υπουργός έχει ευαισθησίες για να μπορέσει να επιταχυνθούν και άλλες πολιτικές για μπορέσει να πετύχει η πολιτική με την πλαστική σακούλα.

Πάντως είναι σε καλό δρόμο το θέμα της πλαστικής σακούλας. Εγώ χαίρομαι που βιάζεται το Υπουργείο να κλείσει το θέμα και ταυτόχρονα είναι ανοιχτό και ευέλικτο εργαλείο η νομοθεσία, άρα είμαστε αισιόδοξοι.

Εμείς σαν LIFE DEBAG και στο 3ο φόρουμ θα προσπαθήσουμε να δούμε πότε μπορεί να γίνει το συντομότερο, αν μπορούμε και αρχές Σεπτέμβρη να το κάνουμε, εμείς δεν έχουμε αντίρρηση. Θα προετοιμαστούμε εμείς να είμαστε έτοιμοι από τη μεριά μας, αν μπορεί και η βιομηχανία το κάνουμε και να είμαστε πολύ πιο οργανωμένοι στο τελικό νομοσχέδιο να μην υπάρχει και καμία αντιπαράθεση σε ο,τιδήποτε, να συμφωνήσουμε στα περισσότερα.

Νομίζω αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να προχωράμε όχι γενικά μόνο για την πλαστική σακούλα αλλά και γενικότερα τα νομοσχέδια. Αν είχαμε το χρόνο και τη διάθεση σε όλα τα νομοσχέδια να κάνουμε τέτοια φόρουμ συζήτησης, θα ήμασταν μια εξαιρετική χώρα, υποθέτω.

Δεν ξέρω αν συμβάλαμε σε όλα αυτά που είπαμε, εγώ νομίζω είμαι αρκετά ευχαριστημένος, είναι καταγεγραμμένες όλες οι τοποθετήσεις της συζήτησής μας, θα τα απομαγνητοφωνήσουν και θα ανέβουν στο site μας, άρα δεν χρειαζόταν να σημειώνετε.

Μπορεί να κατεβάσει όποιος θέλει όλη την κουβέντα.

Ναι, κύριε Κασελίμη.

ΚΑΣΕΛΙΜΗΣ: Θα διευκολυνθούν πάρα πολύ τα πράγματα με μία γρήγορη προσαρμογή στην Οδηγία αν υιοθετηθεί σαν πρώτο μέτρο η χρήση σακουλών μεγάλου βάρους, μεγάλου πάχους και η σταδιακή εισαγωγή στην ελληνική αγορά των βιο-αποικοδομήσεων υλικών σε συνδυασμό με τα οικονομικά μέτρα τα οποία θα ληφθούν από την Πολιτεία για ενίσχυση της μεγαλύτερης δυνατής επιτυχίας του μέτρου.

Φ.ΚΥΡΚΙΤΣΟΣ: Σας ευχαριστώ όλους που ήσασταν σήμερα εδώ.

ΩΡΑ ΛΗΞΗΣ: 14: 15'